Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 767
Vineri 1 septembrie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Să respectăm graficul de recoltare a sfeclei de zahăr

În acest an sfecla de zahăr a fost cultivată în condiții agrotehnice superioare față de anul trecut, creîndu-se astfel premize pentru obținerea unei producții bune cantitativ și calitativ.

Pentru buna organizare și desfășurare în condiții economice a recoltatului sfeclei de zahăr, Ministerul Agriculturii și Ministerul Industriei Alimentare, au dat indicații pe teren în ceea ce privește recoltarea pe bază de grafice stabilite pe raioane, comune și gospodării și aplicarea pe scară mai mare a recoltatului mecanizat. În stabilirea ordinei de recoltare organele agricole și fabricile de zahăr trebuie să urmărească atent dinamica creșterii rădăcinii și a conținutului de zahăr în sfeclă, programînd pentru recoltare numai culturile cu maturizare avansată și plantele care au rădăcini cu greutate corespunzătoare. Pentru o mai bună desfășurare a acestei lucrări, se recomandă ca recoltatul să înceapă în primul rînd la gospodăriile situate la distanțe mai mari de centrele de recepție, cu drumuri mai puțin accesibile pe timp nefavorabil și în raport cu posibilitățile de transport ale unităților producătoare. De asemenea, gospodăriile sînt îndrumate să folosească cît mai mult mijloacele mecanizate — dislocatoare montate pe tractoare sau pluguri adaptate pentru recoltatul sfeclei — care ușurează mult munca și înlătură pierderile care se produc prin rănirea rădăcinilor sau ruperea lor în pămînt, în cazul recoltatului manual.

În ceea ce privește decoletatul, este bine ca acesta să se facă numai prin tăietură orizontală iar coletele împreună cu frunzele să fie folosite în întregime în hrana animalelor, fără să se piardă nimic din acest nutreț valoros.

Pentru a se elimina eventualele pierderi prin deshidratare datorită temperaturilor ridicate, se recomandă să se recolteze zilnic numai cantitățile de sfeclă ce se pot transporta în aceeași zi la centrele de recepție. În cazul cînd rămîn cantități netransportate, acestea se vor așeza în grămezi mici pe cîmp și acoperi cu frunze sau cu un strat subțire de pămînt care să protejeze astfel sfecla. Recoltarea timpurie a suprafețelor identificate ca bune pentru recoltat, este și în avantajul gospodăriilor cultivatoare deoarece le rămîn terenuri bune pentru pregătirea din timp a însămînțărilor de toamnă. Totodată ele pot folosi mai bine forțele de muncă și mijloacele de transport disponibile pînă la începerea recoltatului florii-soarelui, porumbului, cartofilor etc.

După datele sosite de la regiuni, la sfîrșitul săptămînii trecute sfecla de zahăr a fost recoltată de pe o suprafață de circa 13.000 ha, recepționîndu-se de către fabricile de zahăr o cantitate de 215.600 tone. Cele mai mari cantități au fost recepționate în regiunile București (87.000 tone), Banat (46.000 tone) și Oltenia (34.800 tone). În unele regiuni cum sînt Bacău, Dobrogea, Galați, au fost recoltate suprafețe mult sub prevederile graficelor.

În vederea asigurării cantităților de sfeclă de zahăr necesară aprovizionării ritmice a fabricilor de zahăr, care și-au început activitatea și lucrează din plin, este bine ca recoltatul să se desfășoare cît mai organizat, iar unitățile agricole socialiste să respecte graficele de recoltare stabilite.

Ing. AL. STROE
din Ministerul Agriculturii

Se apropie însămînțările de toamnă. Tehnicienii laboratorului regional București pentru controlul semințelor au analizat pînă în prezent peste 70 la sută din sămînța de grîu necesară gospodăriilor agricole de stat și colective din regiune. În clișeu: tehnicienii Ana Bucurescu, Teodora Popovici și Ioana Hartner verificînd puterea de germinație a semințelor de grîu.

Organizarea teritoriului pe baza schițelor simple în gospodăriile agricole colective

În Raportul prezentat la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej sublinia printre altele o sarcină deosebit de importantă pentru sectorul colectivist din agricultură: „Întreaga energie creatoare a țărănimii trebuie acum concentrată spre consolidarea economică a gospodăriilor colective și dezvoltarea lor multilaterală”...

La realizarea acestei sarcini contribuie și lucrările de organizare a teritoriului. Prin intermediul acestor lucrări se dă cea mai rațională folosire a fondului funciar, se creează condiții optime de organizare a proceselor de producție, a organizării muncii, a îmbinării raționale a ramurilor de producție etc.

Pentru a veni în mod operativ în sprijinul gospodăriilor agricole colective, Ministerul Agriculturii a luat măsura ca în gospodăriile unde nu s-au făcut proiecte de organizare a teritoriului să se întocmească, pînă la începerea însămînțărilor de toamnă, schițe de organizare expeditivă a teritoriului. Aceste lucrări vor fi întocmite de către inginerii și tehnicienii din aceste unități, împreună cu consiliile de conducere și cu participarea largă a colectiviștilor sprijiniți de organele tehnice din secțiile agricole regionale și raionale. Schița expeditivă de organizare a teritoriului se va întocmi pentru anul agricol 1961 — 1962, iar conținutul său se va rezuma la rezolvarea următoarelor probleme: stabilirea hotarelor și suprafețelor pe categorii de folosință; amplasarea și dimensionarea centrelor de producție, concomitent justificarea lor economică; identificarea și dimensionarea terenurilor pentru plantațiile de vii și pomi; parcelarea expeditivă a terenului arabil și împărțirea pe brigăzi; stabilirea rotației culturilor pentru anul 1961—1962; întocmirea unei schițe de plan simple de organizarea interioară a plantațiilor de vii și pomi ce se vor planta în următorii ani.

Pentru gospodăriile agricole colective care cuprind sub 70 la sută din teritoriul colectivizabil al satului, schițele de organizare a teritoriului vor rezolva numai amplasarea centrului de producție, stabilirea terenului pentru vii și pomi, împărțirea terenului pe brigăzi și rotația culturilor pentru anul următor.

Înainte de a porni la executarea lucrării, inginerii și tehnicienii din unități trebuie să primească de la serviciile O.T.A. regionale sau raionale două planuri de măsurătoare a teritoriului satului respectiv. Dispunînd de planul teritoriului se va trece la recunoașterea amănunțită a terenului, călcînd tot teritoriul pas cu pas. Se vor identifica în teren hotarele gospodăriei și se vor amplasa în creion roș pe plan. Eventualele schimbări de hotare, făcute pe bază de bună înțelegere, trebuie să fie consemnate într-un proces-verbal încheiat între părțile care au convenit în problema schimbului.

În timpul recunoașterii terenului se va identifica modul de folosință actual al fiecărui petec de teren și se va stabili care-i va fi folosința pentru anul viitor. Porțiunea de teren care în anul viitor va trece la o altă folosință decît cea pe care a avut-o pînă în prezent, se va delimita în teren prin mușuroaie, se va măsura și apoi se va transpune pe plan la scara respectivă, înscriindu-se folosința ce o va avea și suprafața. Se va urmări ca fiecărei porțiuni de teren să i se dea folosința cea mai rațională, înlăturindu-se orice risipă de teren, să se valorifice toate rezervele posibile în vederea sporirii suprafețelor arabile. Foarte mare atenție trebuie acordată alegerii locului pentru amplasarea centrelor de producție. Stabilirea locului și mărimii centrelor de producție se va face avîndu-se în vedere perspectiva colectivizării totale a teritoriului satului. Poziția centrelor de producție trebuie astfel aleasă încît să se afle în apropierea satului, dar în partea din spre masivul cel mai mare al teritoriului satului, astfel ca transporturile să se facă cu multă ușurință, pe drumuri cît mai scurte și în același timp să existe și posibilitatea asigurării cu apă.

Se va căuta ca amplasarea centrelor de producție să nu se facă pe terenurile arabile, iar dacă nu există această posibilitate, suprafața arabilă va fi întregită prin compensare de la o categorie inferioară de folosință.

Suprafața destinată pentru construcții nu se va scoate din circuitul agricol decît în momentul executării construcției. Pînă atunci ea va figura în planul de producție al gospodăriei, la categoria de folosință respectivă și va fi folosită ca atare.

Sub raportul distanțelor de transport, justificarea economică a amplasării centrelor de producție, trebuie făcută comparativ cu alte variante de amplasare a centrelor de pildă, cu variante care au în vedere cheltuielile ce s-ar face pentru aprovizionarea cu apă, scoaterea animalelor la pășune, deplasarea oamenilor la lucru, axarea centrelor pe rețeaua de drumuri etc.

Există tendința unor conduceri de unități, în special în gospodăriile agricole colective, de a nu considera teren arabil suprafețele în pantă, pe care, executarea mecanizată a lucrărilor este mai restrînsă. În consecință respectivele unități prevăd ca aceste suprafețe să fie plantate cu vii și pomi sau, și mai grav, le trec la pășuni.

În privința alegerii terenurilor pentru plantarea de vii și pomi, Directivele Congresului al III-lea al partidului sînt foarte precise astfel că acestui scop se vor atribui numai terenurile de coastă, erodate și neproductive, care nu pot fi valorificate prin alte culturi agricole.

Pe un alt plan de măsurătoare la scara 1:1000 sau 1:2000 se va schița organizarea interioară a plantațiilor de vii și pomi în care să se prevadă rețeaua de drumuri, poteci, zone de întoarcere, măsurile de prevenire și combatere a eroziunii solului și amplasarea soiurilor în fiecare parcelă. Organizarea interioară a viilor și pomilor ce urmează a se planta în următorii 2—3 ani se va raporta grafic pe plan după ce s-a executat în teren. Pe terenurile arabile se vor desființa drumurile de exploatare de prisos moștenite din vechea parcelare individuală, căutîndu-se a se crea tarlalele cu forme cît mai pretabile la executarea mecanizată a lucrărilor agricole. Mărimea și amplasarea tarlalelor se va face în funcție de natura solului și pantă pentru a se putea aplica măsurile agrotehnice în mod diferențiat și pentru a se putea face o atribuire echitabilă a terenului pe brigăzile de producție.

În unitățile cu relief accidentat terenul arabil se va împărți în parcele orientate cu lungimea de lucru paralel cu curbele de nivel, pentru a da posibilitate mecanizării lucrării și pentru a se preveni și combate eroziunea solului. În același scop se vor prevedea acolo unde este cazul, culturi în fîșii, benzi înierbate, culturi de protecție etc.

Rețeaua de drumuri va fi adecvată condițiilor de pantă.

În vederea asigurării unor producții ridicate și uniforme, precum și pentru a înlătura apariția unor boli și dăunători, se va asigura pentru anul 1961 plasarea culturilor în teren pe solurile și după culturile care oferă cele mai corespunzătoare condițiuni cerințelor agrobiologice ale plantelor.

În acest scop pe una din copiile planului de măsurătoare se va trece locul și suprafața ce a fost ocupată de fiecare cultură în anul 1961. Pentru a se distinge o cultură de alta, se va da fiecăreia o culoare (de exemplu: griului culoarea galbenă, porumbului culoarea maro etc.). Pe baza acestui plan, corelat cu planul de sol (acolo unde există) și cunoscînd cerințele plantelor, se va proceda la amplasarea culturilor pentru anul 1961.

Conform prevederilor statutului model, gospodăriile agricole colective își desfășoară întreaga activitate economică pe bază de plan. Pe lîngă caracterul lor tehnic, schițele de organizare a teritoriului, sprijină și adîncesc desfășurarea după plan a activității gospodăriei, fac posibilă cunoașterea amănunțită a capacității de producție a principalului mijloc de producție din agricultură. Astfel, pămîntul își scoate la iveală toate rezervele sale productive.

Ing. FILIP GHINEA
Direcția generală Geotopografică și a organizării teritoriului din Ministerul Agriculturii

PREGĂTIRI

An de an, colectiviștii din raionul Sînicolaul Mare se conving tot mai mult din proprie experiență de roadele bogate pe care le pot obține, aplicînd la timp și în bune condiții, regulile agrotehnice la lucrările de pregătire a terenului și la însămînțări. Anul acesta, de exemplu, ca urmare a aplicării cu grijă a complexului de măsuri agrotehnice cele două gospodării colective din comuna Cenad, ca și cele din comunele Lenauheim, Grabăț, Cheglevici, au obținut recolte mari de grîu la hectar.

În prezent, tractoarele eliberate de la treieriș, lucrează în ritm susținut la executarea arăturilor necesare pentru însămînțările de toamnă. Numai în intervalul de la 7—20 august s-au efectuat arături de vară pe o suprafață de peste 12.000 ha.

Pînă la data de 20 august, pe întregul raion s-au executat arături adînci de vară la 25-30 cm, pe o suprafață de peste 32.000 ha, adică în procent de 96 la sută față de plan, lucru ce va permite ca însămînțările de toamnă să se facă bine și la timp.

O dată cu executarea arăturilor de vară, au fost introduse sub brazdă 22.640 tone îngrășăminte naturale (pe 980 ha) și 97 tone îngrășăminte chimice (pe 290 ha).

Faptul că într-o serie de gospodării colective ca cele din satele Uihei și Vijejdia și din comunele Grabăț, Sandra, Lenauheim, Gotlob, Iecea Mare, Cheglevici, Cenad și Sînicolaul Mare, a existat o preocupare deosebită din partea consiliilor de conducere pentru executarea arăturilor de vară, a contribuit ca această lucrare să fie terminată.

Un sprijin prețios l-au adus la obținerea acestui succes S.M.T.-urile Gotlob, Sînicolaul Mare, Variaș și Biled, care au pus totodată un accent deosebit pe calitatea lucrărilor.

Trebuie subliniat însă că în raionul Sînicolaul Mare mai sînt și unele gospodării colective ca cele din comunele Teremia Mare, Valcani, Bulgăruș, Beba Veche și Besenova Veche, unde arăturile adînci înaintează mult prea încet, în raport cu forțele de care dispun.

De aceea, conducerile acestor unități trebuie să-și îndrepte toată atenția spre buna pregătire a campaniei însămînțărilor de toamnă, executînd în primul rînd arăturile în condiții optime și ținînd seama de faptul că în această perioadă vor fi necesare numeroase brațe de muncă, mașini și unelte, în vederea recoltării culturilor tîrzii.

I. SBÎRCIOG
corespondent

Mai multă grijă pentru pregătirea însămînțărilor de toamnă

Printre regiunile fruntașe la executarea arăturilor adînci de vară se află și regiunea București, care pînă zilele trecute avea arate 414.775 ha din cele 454.448 planificate.

Analizînd însă volumul arăturilor **pentru însămînțările de toamnă** care vor începe în foarte scurtă vreme, în această regiune se poate constata o serioasă rămînere în urmă. Din planul de arături repartizate pentru însămînțările de toamnă, pînă acum S.M.T.-urile din regiunea București au executat abia 55.340 ha (restul suprafețelor arate urmînd a fi lăsate ca ogor pentru însămînțările de primăvară).

În multe raioane cum sînt Fetești, Slobozia, Alexandria sau Tr. Măgurele, unde organele agricole au acordat atenția cuvenită pregătirilor pentru însămînțările de toamnă, planul arăturilor adînci de vară a fost îndeplinit și chiar depășit. Firește că în astfel de raioane și suprafețele arate, repartizate pentru însămînțările de toamnă, sînt mari. În plus, în asemenea raioane s-a dat o grijă deosebită fertilizării solului, încorporîndu-se în sol o mare cantitate de îngrășăminte naturale și chimice. De exemplu, în raionul Tr. Măgurele, pînă de curînd s-au încorporat pe 1.380 de ha aproape 27.000 tone de îngrășăminte naturale, iar în raionul Urziceni, pe 3.160 de ha, peste 63.200 tone gunoi de grajd.

În alte raioane însă, volumul arăturilor adînci este încă mic, iar ritmul de lucru necorespunzător față de posibilitățile existente. În raionul Roșiori de pildă, din planul de 20.888 ha, au fost arate pînă acum abia 12.277 ha, în raionul Videle din 28.763 ha prevăzute au fost arate numai 18.420, în raionul Titu față de planul de 9.342 ha s-au arat 5.967 ha. Nici fertilizării solului nu i se acordă în aceste raioane atenția cuvenită. De exemplu, în raionul Roșiori, abia au fost încorporate în arăturile adînci îngrășăminte naturale pe 270 ha; în raionul Videle au fost fertilizate cu gunoi de grajd numai... 39 ha, din cele 18.420 ha pe care s-au executat arături.

După cum se știe, în această perioadă S.M.T.-urile au datoria să pregătească din vreme semănătorile pentru cerealele păioase. Unele stațiuni de mașini și tractoare cum sînt cele din Brînceni, Gorneni, Fetești, Hagieni, Jegălia, Țăndărei, au reparat de-acum toate semănătorile și le-au și transportat la gospodăriile colective deservite. Alte S.M.T.-uri însă, cum sînt cele din Drăgănești-Vlașca, Făcăeni, Gura Ialomiței sau Andrășești, nu au raportat pînă acum serviciului regional S.M.T. reparația nici unei semănători — ceea ce înseamnă că în aceste unități nu s-a făcut recepția nici unei mașini.

Pînă la sfîrșitul lunii august, în regiunea București semințele au fost asigurate în procent de 70 la sută și condiționate în procent de 40 la sută. În raioanele de care am vorbit mai sus unde a existat o preocupare intensă pentru executarea arăturilor, fertilizarea solului și pregătirea semănătorilor, rezultatele sînt bune **și în această privință.** De pildă, în raioanele Slobozia și Fetești cantitățile de semințe au fost asigurate în întregime și condiționate în procent de peste 75 la sută. În raionul Roșiori însă, această operație s-a făcut numai în procent de 29 la sută, în raionul Videle 34 la sută, în raionul Titu 32 la sută etc.

Este necesar ca în următoarele cîteva zile și la laboratoarele de controlul semințelor din București, Slobozia și Alexandria, unde se trimit probe de grîu de către gospodăriile colective, să se lucreze cu mai multă operativitate, astfel încît în cel mai scurt timp să fie emise toate buletinele de analiză, care garantează că la însămînțările de toamnă din acest an vor fi folosite numai semințe cu o bună germinație, care să chezășuiască o recoltă sporită de grîu în anul viitor.

ION DRINCU

Arături adînci și însilozări în G. A. C.

Oamenii muncii de pe ogoarele raionului Istria, regiunea Dobrogea, continuă de zor executarea arăturilor adînci de vară. Din planul de 40.500 ha s-a realizat pînă în prezent 29.529 ha. Cele mai bune rezultate la această lucrare le-au obținut gospodăriile agricole colective din Enisala, Visterna și Jurilofca, care au terminat în întregime executarea arăturilor adînci de vară. Rezultate bune au obținut și gospodăriile colective din Sarichioi, Turda, Fîntînele, Babadag și altele, care sînt pe terminate cu această importantă lucrare.

★

Paralel cu executarea arăturilor adînci de vară, harnicii colectiviști din raionul Istria, muncesc cu însuflețire și la însilozarea furajelor. Pînă în prezent gospodăriile colective din raion au însilozat cantitatea de aproape 19.000 tone de porumb siloz, borceag, mazăre, lucernă și alte culturi furajere. Fruntași în această acțiune sînt colectiviștii din comunele Zebil, care au însilozat 1.100 tone de porumb, din Mihai Viteazu cu 1.100 tone și cei din Tariverde cu 1.000 de tone.

CONSTANTIN DOLNICEANU
corespondent

Recoltatul porumbului pentru siloz se desfășoară în ritm sporit la Baza experimentală Săftica a Institutului de cercetări agricole. În fotografie un aspect din timpul recoltării, tocării și umplerii unei remorci cu porumb destinat însilozării.

Pe terminate cu treieratul lucernei și borceagului

Pentru asigurarea cu sămînță de lucernă și borceag, gospodăriile agricole colective din comunele Slobozia Mîndra, Lița și Saele din raionul Tr. Măgurele, au reținut suprafețe de cîte 10—20 ha cu lucernă și borceag. In prezent lucrările de treieriș la aceste culturi sînt pe sfîrșite iar recolta a fost satisfăcătoare obținîndu-se peste 800 kg sămînță de borceag la ha și 150 kg de lucernă.

LINCA NAIDIN
corespondent

Bucuria muncii împlinite

Au trecut mai bine de trei luni de zile de cînd produsele horticole ale țării noastre au primit primele medalii ale concursurilor Expoziției de la Erfurt. Putem spune deci că acum ne-am obișnuit cu „emoțiile” întrecerilor și gustăm din plin din cupa succesului (ni s-au decernat pînă acum aproape 70 medalii de aur).

Dar bucuria cu care este întîmpinată primirea fiecărei medalii în unitățile noastre rămîne la fel de nouă, de adîncă. Exemple? Le pot lua de pretutindeni. Bunăoară de la Stațiunea experimentală I.C.H.V. Greaca, pe care am vizitat-o de curînd.

La primul concurs al Expoziției horticole internaționale a țărilor socialiste de la Erfurt, stațiunea de la Greaca a prezentat mazăre păstăi și boabe extratimpurie. „Debutul” în concurs a fost cît se poate de promițător pentru o stațiune dintre cele mai tinere: o medalie de aur și o mențiune.

Despre amănuntele agrotehnice am discutat cu ing. Jilăveanu Mihail, care de altfel s-a ocupat de această cultură.

— Mazărea extratimpurie, ne spune tov. Jilăveanu, am cultivat-o pe terenuri în pantă, cu expoziție sudică, pe malul lacului Greaca. Am avut în cultură trei soiuri: Vorbote, Minunea Kelvedonului și Pitică de Rin — pe care le-am însămînțat la sfîrșitul lui februarie. Înainte de însămînțare sămînța a fost tratată cu Azotobacterin. Datorită condițiilor climatice favorabile aici, primele păstăi s-au recoltat la 24 aprilie. Am trimis la concurs o mazăre sănătoasă, uniformă, cu un aspect frumos.

— După cîte știm ați primit și o medalie de argint?

— Medalia de argint am obținut-o la unul din concursurile următoare pentru fasolea verde, continuă seria răspunsurilor tovarășul inginer Jilăveanu. Este vorba de un soi local căruia îi dăm toată atenția. Acest soi de fasole grasă are păstăi mari, aspectuoase, fără ațe, și un gust foarte plăcut. Trebuie să subliniem, de asemenea, că este un soi productiv, ceea ce-i mărește valoarea.

După ce am consemnat cinstea pe care a avut-o fasolea locală de Greaca de a obține la Erfurt o medalie de argint, discuția noastră a alunecat spre un subiect de cea mai strictă actualitate: strugurii. Căci nu trebuie uitat că la Greaca ne aflăm într-o renumită podgorie în care strugurii de masă au prioritate și în același timp condiții climatice excelente, care favorizează, datorită unui complex de factori, o coacere mult mai timpurie a Perlei de Csaba, Reginei viilor, și celelalte game de soiuri de masă.

— Am participat la concursuri și cu struguri din soiul Perla de Csaba cultivați sub peliculă de material plastic, îmi explică inginerul Jilăveanu. Prin acoperirea unei suprafețe de 1.000 m.p. încă de la 17 martie, am reușit să păstrăm o temperatură constantă și am înlăturat pericolul scăderilor de temperatură care au întîrziat în vegetație restul viei.

Lucrările agrotehnice făcute au fost cele obișnuite în vie. Am făcut doar două irigări înainte de înflorit și cinci stropiri. O lucrare importantă pe care țin să o menționez a fost cizelarea strugurilor pe butuc. Recoltarea strugurilor s-a început la 29 iunie, și deși la concurs ei au primit numai medalia de bronz, socotim că ea ne încurajează pentru munca noastră de viitor. În fond, nu trebuie să uităm că aceasta este prima noastră participare la un concurs de acest fel peste hotare.

Laboranta Gherasim Adriana, care a lucrat în mod deosebit la strugurii cultivați în condiții de acoperire cu material plastic, își ascunde mai greu regretul.

— Pentru o stațiune tînără ca a noastră această medalie este un imbold să muncim cu și mai multă perseverență.

Muncitoarea Doagă Floarea zîmbește fericită cînd o întreb cum au primit muncitorii din stațiune vestea decernării medaliilor.

— A fost o mare bucurie pentru noi să auzim că am primit pentru mazărea extratimpurie o medalie de aur. Eu, bunăoară, împreună cu Drăgan Niculina, Drăgan Vasile și Anghelache Florea am lucrat la cultura de mazăre de la însămînțare și pînă la recoltare; am cules-o... teacă cu teacă; am muncit-o cu dragoste.

Șirul bucuriilor nu a fost însă epuizat. La ultimul concurs prin fața juriului au trecut alte opt soiuri de struguri de masă obținuți de Stațiunea experimentală din Greaca. Rezultatul? Cercetătorii, tehnicienii și muncitorii stațiunii îl așteaptă cu nerăbdare.

LUCIAN CURSARU

După 12 ani

De curînd, s-au împlinit 12 ani de la înființarea gospodăriei colective „Progresul” din comuna Făcăeni, raionul Fetești. La înființare, gospodăria număra 36 de familii de țărani muncitori, avea o suprafață de 264 de ha și 12 atelaje.

Sprijinită și ajutată în permanență de organele de partid și de stat, gospodăria a obținut an de an producții tot mai mari la ha, și a creat și dezvoltat ramuri de producție aducătoare de mari venituri bănești: creșterea animalelor, cultura legumelor și plantelor tehnice, viti-pomicultura etc. Asigurînd membrilor săi venituri din ce în ce mai sporite, gospodăria colectivă a atras în sînul ei întreaga masă de țărani muncitori din sat. Astăzi ea numără 760 de familii și 2.960 ha de teren. Sectorul zootehnic cuprinde în prezent 528 de taurine, din care 186 de vaci cu lapte, 3.600 de ovine, 864 de porcine, 5.614 păsări și 170 de stupi de albine. De asemenea, gospodăria posedă azi 36 de ha de livadă, 96 de ha de vie, iar grădina de legume ocupă 40 de ha.

Valorificînd pe bază de contract însemnate cantități de produse agricole, G.A.C. „Progresul” obține an de an venituri bănești tot mai mari. Anul trecut, bunăoară, venitul bănesc a fost de 3.335.851 de lei, față de 2.501.067 lei realizați în 1959, iar anul acesta se vor obține peste 3.500.000 lei. Obținerea de venituri bănești mari a permis gospodăriei să investească însemnate sume de bani în construcții. Astfel, în prezent, gospodăria are 8 grajduri de vaci, 5 maternități, 4 saivane pentru oi, 6 adăposturi pentru păsări și alte construcții destinate producției și nevoilor gospodăriei. Fondul de bază al gospodăriei a ajuns la 4.860.000 de lei.

După cum este și firesc, o dată cu dezvoltarea gospodăriei a crescut simțitor și nivelul de trai al colectiviștilor. Cîteva cifre sînt destul de edificatoare. De la înființarea colectivei și pînă în prezent, 370 de colectiviști și-au construit case noi, 1.400 și-au instalat difuzoare, 276 au cumpărat biciclete, 154 — garnituri de mobilă modernă, 18 — motorete și motociclete etc.

După 12 ani, colectiviștii din satul Progresul se mîndresc cu realizările obținute cu ajutorul partidului și privesc cu încredere viitorul luminos pe care li l-a deschis munca în gospodăria colectivă.

FRÎNCU C-TIN
corespondent

Îngrășăminte sub brazdă

Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Babadag, regiunea Dobrogea, s-au convins pe deplin că aplicînd îngrășăminte organice și chimice pe suprafețe tot mai mari și producția la hectar crește. De aceea ei au transportat și încorporat sub brazdă pînă acum 600 tone de gunoi de grajd, bine putrezit, și 90 tone de superfosfat. De curînd gospodăria a început și lucrările de însilozare a furajelor. Pentru hrana animalelor pe timpul iernii s-au însilozat pînă în prezent 1.450 tone de porumb în amestec cu soia și 1.400 tone de borceag. Într-un stadiu avansat se află și executarea arăturilor adînci de vară. Pînă acum, s-a arat suprafața de 1.168 de ha, situîndu-se fruntași tractoriștii Popa Eugen, Căruțașu Traian, Paraschiv Nicolae și alții.

D. CONSTANTIN
corespondent

Corul căminului cultural din comuna Fierbinţi, regiunea Bucureşti, s-a dovedit o formaţie matură şi valoroasă. În întrecerea finală a celui de-al VI-lea Concurs al formaţiilor artistice de amatori el a obţinut un frumos rezultat: premiul al doilea pe ţară

Sîntem fruntaşi, să-i ajutăm şi pe cei rămaşi în urmă

Doi fruntaşi

La Comanca în preajma Caracalului se află sectorul zootehnic al gospodăriei de stat Deveselu. Aci gospodăria are sute de vaci cu lapte, juninci şi viţei, mii de oi, de porci, de păsări. De aici, de la Comanca, zilnic iau drumul oraşelor mii de litri de lapte, ouă, mii de kilograme de carne de pasăre sau de porc...

...Poposim la Comanca într-o zi de vară, senină, cu soare mult, dogoritor. La secţie animaţia nu era mare, poate şi din cauză că majoritatea lucrătorilor din sectorul zootehnic erau plecaţi cu animalele în tabăra de vară. După o vreme, l-am întîlnit pe inginerul Ştefan Popa, şeful secţiei. Venea de la grajduri înspre birouri, împreună cu Niculae Rădulescu, brigadierul de la vacile cu lapte.

— Trebuie să încheiem situaţia activităţii pe semestrul întîi al acestui an, şi nu ştim de unde să începem, îmi spuse inginerul Popa. Pînă acum rezultatele nu-s rele. Lapte, de pildă, pe acest an avem de livrat 5.800 de hl. şi am livrat numai în primul semestru 4.800 de hl., iar preţul de cost al litrului de lapte l-am redus de la 1,38 lei cît este planificat, la 1,30 lei. Rezultate bune avem şi la celelalte sectoare: porcin şi ovin. Dar „greul" nu-i aici. Nu ştim care din mulgătorii fruntaşi este mai bun.

Toţi au fost buni în acest semestru şi Chilianu şi Ţili şi..

— Dar în anul trecut ?

— În anul 1960, spuse inginerul, fruntaş a fost tot timpul Chilianu, ba a mai fost şi un fel de „profesor" al lui Ţili...

...Era pe la începutul anului 1960. La inginerul Popa s-a prezentat un om. Ca vîrstă avea la 35 de ani, era înalt şi robust. Îl chema Edmund Ţili. Îi spusese inginerului că ar dori să se angajeze la secţie ca îngrijitor de animale.

— O să te repartizăm la grajdurile de vaci cu lapte. Aci va trebui însă să îngrijeşti şi să mulgi vacile după programul stabilit pentru toţi îngrijitorii de animale, i-a spus atunci lui Ţili, inginerul Popa.

La cîteva zile după aceea, Ţili a fost dat să lucreze în acelaşi grajd unde îşi avea lotul de vaci îngrijitorul Chilianu. Un lot de 12 vaci i s-a dat în primire şi noului venit. La început însă, Ţili se descurca cam greu în munca sa nouă. Multă vreme el n-a ţinut seama de sfaturile pe care i le da tovarăşul său de muncă. Multe dimineţi a întîrziat de la program, nu curăţa grajdul şi animalele, nu administra în hrana acestora concentratele diferenţiat, după producţia de lapte pe care o dădea fiecare; trecea la muls fără ca să facă masajul ugerelor, ba de multe ori bătea vacile.

— Nu-i bine, măi Ţili, cum îngrijeşti tu de vaci. Dacă tot aşa o să le „cureţi", „hrăneşti" sau „mîngîi" pe spate cu coada furcoiului, să nu te miri de ce a scăzut producţia de lapte, îi spunea Chilianu.

Dar, degeaba. Ţili tot cum „ştia" el îngrijea de vaci. De la o vreme însă toţi ceilalţi îngrijitori de la secţia Comanca şi-au spus: „Felul de muncă al lui Ţili ne face şi nouă greutăţi. Dar nu numai nouă, ci şi gospodăriei la realizarea sarcinilor de plan la producţia de lapte".

Cînd la secţie s-a ţinut o consfătuire de producţie, toţi îngrijitorii de vaci s-au ridicat ca unul şi i-au arătat lui Ţili lipsurile în muncă.

— Eu cer conducerii secţiei să mute lotul de vaci al lui Ţili, pe linia mea de grajd. Am să mai încerc şi de aci înainte să-l ajut şi să-i arăt cum pot fi mai bine îngrijite vacile. Cred că tov. Ţili poate deveni un foarte bun îngrijitor de vaci, a spus mulgătorul Serafim Chilianu la acea consfătuire de producţie.

Şi a avut dreptate. Nu după multă vreme, Edmund Ţili a dovedit că poate să muncească bine. De acum el nu mai nesocotea sfaturile pe care i le da Chilianu. Dimineaţa venea primul la program. A început să îngrijească şi să hrănească bine vacile, iar mulsul să-l facă ca la „carte". Vacile erau acum curate, arătoase. Cel mai bun exemplu a fost şiştarul care, de la o zi la alta, era tot mai plin de laptele pe care-l mulgea. Tot aşa a dus-o Ţili cu munca pînă la sfîrşitul lui 1960 cînd în darea de seamă a secţiei, ţinută în faţa tuturor lucrătorilor, şi-a auzit numele trecut în rîndurile fruntaşilor. Atunci, o dată cu păşirea într-un nou an de muncă, la Comanca au fost discutate şi cifrele de plan pe 1961 pe secţii şi oameni. Printre primii care s-au ridicat şi şi-au luat angajamentul că vor depăşi producţia de lapte pe cap de vacă furajată a fost şi Edmund Ţili. Tot atunci el l-a chemat la întrecere pe „profesorul" lui, pe Chilianu.

— Şi ce spui, tovarăşe Rădulescu ? îl întrebă inginerul Popa pe brigadier. Care din ei e mai bun: Chilian sau Ţili, că amîndoi au realizat planul de lapte pe acest an pînă acuma în jurul a 90 la sută, ceea ce înseamnă că pînă la finele anului vor mai mulge încă pe atîta.

— Eu zic că şi unul şi altul sînt fruntaşi, i-a răspuns brigadierul.

Uite aşa a fost înlăturat „greul" de care era îngrijorat inginerul Popa în acea zi.

GH. BACIU

—AŞA—SE—FAC— *milioanele*

Cît să fie ora: patru-patru jumătate ?... Abia mijeşte de ziuă... şi omul acesta, care s-a sculat cu noaptea-n cap...

Prima vizită o face la vaci. Toţi mulgătorii sînt prezenţi la datorie. Stă de vorbă cu ei, vede cum merge treaba, dă cîte o îndrumare...

Apoi trece la porcine. Aici controlează dacă grăsunii sînt bine îngrijiţi, dacă hrana e suficientă. După ce se convinge că şi aici totul e în regulă, dă o raită pe la stupii de albine... de la albine trece la saivanul de oi, nu uită nici puiernița, iar în drum spre grădina de legume se abate puţin şi pe la orezărie. Apoi pleacă pe cîmp. Ştie că acolo oamenii fac treabă bună, dar parcă-i mai liniştit dacă vede cu ochii lui cum se fac arăturile adînci de vară...

La prînz, o scurtă pauză pentru ora mesei. Apoi din nou, din brigadă în brigadă... un „mic control" la construcţia maternităţii pentru scroafe... şi, în sfîrşit, spre seară, la sediu, pentru semnarea corespondenţei. Căci el de fapt n-are ore de birou, ci mai mult.. ore de cîmp.

Aceasta este o zi din munca obişnuită a comunistului Dumitru Mihală, preşedintele gospodăriei colective milionare „Flamura Roşie" din comuna Şoldanu, raionul Olteniţa...

★

Milioanele nu se fac chiar aşa de uşor; dacă munca nu este organizată cum trebuie, dacă nu se aplică regulile agrotehnice şi colectiviştii nu sînt mobilizaţi la muncă — belşugul nu cade din cer...

Pînă în 1958, gospodăria colectivă „Flamura Roşie" din Şoldanu era socotită printre ultimele din raionul Olteniţa. Nu pentru că harnicii colectivişti n-ar fi muncit cu tragere de inimă. Dar se muncea dezorganizat. Preşedintele de atunci lua măsuri de unul singur — fără să se consulte cu membrii consiliului de conducere, fără să ceară sprijinul organizaţiei de partid.

În 1958 a fost ales preşedinte comunistul Mihală Dumitru. Om energic, neobosit. Oamenii i-au arătat toată încrederea, iar el le-a dovedit toată dragostea pentru înflorirea colectivei, pentru mărirea continuă a avutului obştesc. Rezultatul? Astăzi colectiva se numără printre primele pe raion: fondul de bază a crescut aproape de trei ori — adică 1.200.000 lei.

De ce se bucură Mihală Dumitru de încrederea şi respectul colectiviştilor? Pentru că, pe lîngă spiritul gospodăresc şi dragostea de muncă, el are o calitate în plus: lucrează în strînsă colaborare cu membrii consiliului de conducere şi după îndrumarea organizaţiei de partid.

Gospodăria colectivă din Şoldanu este în plină dezvoltare. Ea are astăzi 165 bovine, dintre care 45 vaci cu lapte. Ferma de porcine numără 267 capete. În 1956 colectiva avea numai 180 de oi; azi numărul lor se apropie de 700 — iar în ce priveşte stupii de albine, s-a ajuns la 30 de familii.

Nici sectorul avicol n-a fost neglijat. Aproape inexistent în 1956, astăzi numără cîteva mii de raţe şi pui de găină. În gospodărie au fost construite două grajduri pentru bovine, două maternităţi pentru scroafe, s-a făcut prelungirea saivanului pentru încă 500 de oi, o magazie pentru 100 tone cereale, un pătul pentru alte 20 tone cereale, o remiză spaţioasă pentru atelajele colectivei şi puierniţa pentru miile de păsări.

Este de la sine înţeles că prosperitatea colectivei a mărit în mod automat şi belşugul colectiviştilor. Astfel numai în ultimul timp peste 30 de colectivişti şi-au construit case noi, valoarea zilei-muncă a crescut la 30 lei, comuna este radioficată, peste 300 de colectivişti au biciclete şi aragazuri.

S-au dus timpurile de tristă amintire, cînd ţăranii din Şoldanu erau exploataţi la sînge de moşierul Sfetescu, multimilionarul care deţinea nu mai puţin de 1000 hectare teren arabil. Şi Mihală Dumitru a argăţit pe moşia lui Sfetescu şi n-a uitat amarul zilelor de atunci.

Dar trecutul interesează mai puţin. Preşedintele Dumitru Mihală şi toţi colectiviştii din Şoldanu au pe primul plan grija ca gospodăria colectivă să devină şi mai puternică, veniturile ei să fie tot mai mari, iar belşugul de pe urma muncii în comun să intre şi mai mult în casele şoldănenilor.

L-am cunoscut pe seară, cînd venise la semnarea hîrtiilor, iar dacă mi-am arătat uimirea pentru succesele gospodăriei colective — comunistul Mihală Dumitru a zîmbit uşor, spunîndu-mi însufleţit:

—Aşa se fac milioanele!

VALERIU FILIMON

Librărie-auto prin satele regiunii Bacău

În ultima vreme, în satele regiunii Bacău a putut fi întîlnită deseori „Librăria-auto" a Uniunii regionale a cooperativelor de consum. De curînd, această „librărie pe roate" — cum o numesc locuitorii satului Cîndeşti, a poposit şi în satul lor. Cu această ocazie, ţăranii muncitori din Cîndeşti au cumpărat de la această librărie multe cărţi literare, politice, ştiinţifice, precum şi cu caracter agrotehnic şi zootehnic.

Într-o discuţie avută cu tov. Ilie Cezar, responsabilul acestei librării, am aflat că numai în 10 zile au fost difuzate cărţi prin satele regiunii Bacău în valoare de aproape 30.000 de lei.

TACHE VASILACHE
corespondent

Şcolile din raionul Negreşti sînt pregătite

De ziua începerii noului an şcolar în învăţămîntul de cultură generală ne mai desparte puţin timp. În acest scop, în toate unităţile şcolare din raionul Negreşti, regiunea Iaşi, se fac ultimele pregătiri.

Secţia de învăţămînt şi cultură a sfatului popular raional Negreşti s-a preocupat astfel cu multă răspundere de amenajarea şi repararea şcolilor. Datorită acestui fapt o serie de şcoli printre care cele de 7 ani din Băceşti, Tansa, Dumeşti, Negreşti, Scînteia, Dagîţa şi multe altele au terminat pregătirile pentru deschiderea noului an şcolar încă înainte de 15 iulie. La cele mai multe şcoli din raion, comitetele de părinţi formate din colectivişti şi colectiviste — au ajutat efectiv să fie rezolvate bine şi la timp unele probleme de ordin gospodăresc cum ar fi repararea mobilierului, reparaţiile curente, curăţenia generală, adusul lemnelor pentru foc etc.

IOAN TRIFAN
corespondent

Gata de a primi elevii

Şcolile din comuna Deleni, raionul Vaslui, sînt gata de a primi elevii. Astfel, au fost reparate toate cele 13 săli de clase de la cele 5 şcoli din comună. De asemenea la şcoala de 7 ani din Delenii de Sus, s-a terminat construcţia anexei cu trei săli de clasă, cancelarie, laborator etc.

Totodată a fost reparat materialul didactic existent, precum şi mobilierul şi au fost ridicate de la depozit lemnele repartizate pentru anul 1961. Conducerea şcolii s-a îngrijit şi de procurarea manualelor şcolare care vor fi împărţite şi anul acesta gratuit celor peste 500 de elevi care învaţă la şcoala din comuna noastră.

VICTOR VASILIU
corespondent

Ghicitori

Aşa după cum se ştie,
Foc nu-ngăduie să fie ;
Totuşi eu cunosc un loc
Unde apa scoate foc.
(Hidrocentrala)

„Stana" mea cu ghearele,
Piaptănă ogoarele.
(Grapa)

„Ceasul" ăsta e cam şui,
Spune ora-n limba lui
Strigînd cît îl ţine glasul,
Dar nu ştie cît e ceasul.
(Cocoşul)

ANGAJAMENTE ÎNDEPLINITE

În primele 7 luni ale acestui an, colectivul de muncă al gospodăriei de stat Afumaţi, regiunea Oltenia, s-a străduit să menţină neştirbit succesul pe care l-a obţinut anul trecut cînd, pentru depăşirile importante ale planului de producţie atît în sectorul vegetal cît şi în cel zootehnic, această unitate a fost distinsă cu Diploma de evidenţiată pe ţară a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole şi a Ministerului Agriculturii.

Este bine ştiut că în contractul colectiv încheiat la începutul fiecărui an, sînt incluse angajamente precise atît din partea conducerii gospodăriei, cît şi a muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor şi funcţionarilor, care, mobilizaţi de către comitetul sindicatului, desfăşoară larg întrecerea socialistă pentru a obţine rezultate cît mai bune în producţie. De asemenea, în contractul colectiv sînt prevăzute angajamente de seamă cu privire la crearea unor cît mai bune condiţii de muncă şi de trai.

Care sînt rezultatele obţinute la G.A.S. Afumaţi în această privinţă, de la începutul anului pînă acum ?

Luptînd pentru a îndeplini şi depăşi angajamentele luate în ce priveşte producţia de cereale păioase, muncitorii au aplicat cu grijă măsurile agrotehnice indicate, reuşind — chiar în condiţii de climă grele să realizeze aproape planul de producţie la grîu şi să-l depăşească la orzul de toamnă, reducînd totodată preţul de cost al tonei respective. Trebuie totodată subliniat, că planul de producţie la lapte a fost depăşit în primele 7 luni ale anului, reducîndu-se preţul de cost al hectolitrului cu 9 lei faţă de cel planificat. Şi la laptele de oaie planul de producţie a fost depăşit cu 8 hl. respectîndu-se preţul de cost planificat. De asemenea, merită să fie arătat că datorită organizării cu regularitate a consfătuirilor de producţie în cadrul grupei sindicale din sectorul porcin şi antrenării tuturor muncitorilor în întrecerea socialistă pe profesie, crescătorii de aci au obţinut în acest an rezultate foarte bune. Astfel, sporul mediu zilnic de creştere în greutate la porcii graşi este de 630 de grame, cu un consum de 4,9 U.N.; la tineretul porcin de prăsilă, în primele 7 luni ale anului, s-a obţinut o depăşire a sporului de creştere de aproape 1.000 de kg., faţă de plan, iar preţul de cost a fost redus cu 2,07 lei.

Fireşte, rezultatele de mai sus n-au venit de la sine. Comitetul sindicatului are meritul de a fi organizat periodic analize temeinice ale stadiului îndeplinirii prevederilor din contractul colectiv cu privire la îndeplinirea sarcinilor de producţie. În cadrul acestor analize, muncitorii şi-au spus cuvîntul, făcînd propuneri preţioase pentru înlăturarea deficienţelor ce mai existau în buna desfăşurare a procesului de producţie. De exemplu, pentru hrănirea scroafelor de reproducţie pe timpul verii, în cele mai bune condiţii, potrivit propunerilor făcute, s-a construit o serie de adăposturi bune, amenajate în cadrul unei tabere de vară. La fel s-a procedat şi pentru cele 200 de vaci de lapte, tabăra respectivă fiind amplasată în apropierea terenurilor pe care s-au cultivat furajerele necesare.

La obţinerea bunelor rezultate — conform angajamentelor din contractul colectiv, — o contribuţie importantă au adus-o, în primele 7 luni ale anului, mecanizatorii din gospodărie. Folosindu-se în cadrul întrecerii socialiste fanioane roşii de brigadă şi de tractorist fruntaş pe gospodărie, analizîndu-se la toate consfătuirile de producţie rezultatele obţinute şi popularizîndu-se cele mai bune metode de lucru, s-a reuşit a se crea printre mecanizatori un avînt general pentru depăşirea normelor zilnice. Numai în primele 6 luni ale anului, s-au executat cu tractoarele 14.259 ore de lucru, faţă de 8.589 de ore cît erau planificate. Cele mai de seamă succese au fost obţinute de către brigăzile a III-a şi a IV-a, conduse de tov. Iliescu Mihai şi respectiv Mitrică Năstase (ai căror mecanizatori şi-au luat angajamentul să realizeze neapărat anul acesta cîte 2.000 de ore cu fiecare tractor). Dar, aşa cum prevedea contractul colectiv, conducerea gospodăriei şi comitetul sindicatului au acordat o deosebită atenţie şi îndeplinirii angajamentelor cu privire la crearea unor cît mai bune condiţii de muncă şi de trai. Dacă în anul 1960 se obţinuseră realizări de seamă în această privinţă, nici anul acesta ele n-au fost mai mici. Astfel, s-au amenajat o serie de clădiri pentru noi dormitoare necesare muncitorilor sezonieri şi zilieri, s-au refăcut mai multe barăci în acelaşi scop, a fost dată în folosinţă instalaţia de apă la grupul social de la centrul gospodăriei, au fost luate măsuri pentru înzestrarea cantinelor cu veselă nouă şi feţe de mese etc. — şi s-a asigurat permanent hrană caldă în cîmp mecanizatorilor. Comisia de cantină a desfăşurat şi desfăşoară o muncă susţinută pentru a verifica periodic gramajele alimentelor repartizate şi meniurilor întocmite. Pe lîngă fiecare cantină, s-au amenajat mici grădini de legume şi se cresc cîte 5—6 porci. Nu trebuie omis nici faptul că în acest an a fost amenajată o baie în cadrul atelierului mecanic.

Nu se poate spune că prevederile contractului colectiv au fost îndeplinite în întregime. Astfel, linia de decovil pentru transportul furajelor în cadrul sectorului zootehnic, prevăzută în contractul colectiv, n-a fost încă instalată; de asemenea, nu s-au făcut reparaţiile prevăzute la instalaţia de apă de la grajdurile de vaci, astfel încît să fie date în folosinţă adăpătorile automate cumpărate deja de către gospodărie.

Este necesar ca în cel mai scurt timp şi aceste angajamente, ce trebuiau realizate conform contractului colectiv pînă la 1 august, să fie traduse în viaţă, astfel încît la gospodăria de stat Afumaţi să se creeze condiţii tot mai bune de muncă şi de trai pentru muncitori, chezăşie a obţinerii unor succese şi mai pilduitoare.

ION DRINCU

Bradul argintiu

Acum vreo doi ani, înainte de a muri, măria sa baroneasa Charlotta Banfi — cum îi plăcea să-şi zică şi să i se zică — trimisese vorbă de la Cluj la fosta moşie din satul Răscruci, întrebînd dacă bradul argintiu din parcul castelului mai trăieşte. Dacă baroneasa Charlotta ar mai fi în viaţă, am informa-o cu plăcere că bradul argintiu trăieşte şi azi.

Intrăm în holul castelului Banfi şi paşii ni se pierd în liniştea înaltei încăperi, pardosită cu mozaic. Pereţii sînt căptuşiţi cu lemn de nuc sculptat, tavanul, în figuri geometrice dăltuite din lemn de esenţă tare. Balustrade din mahon răsucit suie în spirală la etaj. În sala mare de „prînzire", iar lemn de nuc dăltuit şi, într-un colţ, o sobă de faianţă cu sculpturi colorate înfăţişînd în relief scene din istorie. La înălţimea tavanului, de jur împrejurul sălii de „prînzire" se află încrustate în lemn de mahon numele tuturor descendenţilor acestei familii de asupritori. Primul: „Chak de genere Toma" — 1220. Deci caracatiţa nobiliară şi-a întins aici tentaculele şapte secole în şir. „Chak de genere Toma" ! Cu ce-o fi venit şi ce-o fi stăpînit în 1220 aici ? Nu ştim ! Dar ultimul descendent, baronul nebun Ştefan Banfi, care a fost nevoit să-şi ia tălpăşiţa pentru totdeauna în 1944, a fost proprietar pe nouăzeci şi nouă de moşii, pe şirul de palate din centrul Clujului.

Aici, la Răscruci, se afla reşedinţa de bază a baronilor Banfi. Sus, pe tavan, se înşiruie, încrustate în lemn de mahon, numele simandicoase ale acelora care de la „Chak de genere Toma" şi pînă în mijlocul veacului nostru au fost stăpînitorii acestor locuri bogate. Şapte secole la rînd, sub fiecare din acest nume, încrustat aici în lemn tare, robii pămîntului au hohotit în plîns sub biciul exploatării. Răscruci era un sat de iobagi, cu căsuţe abia răsărind din pămînt, care avea un singur aşezămînt cultural: o şcoală particulară, unde învăţau copiii „tistului", ai „comornei", ai „titcarului", ai „ciurbirăului" şi ai tuturor celor ce ţineau în mînă cnutul boieresc. Ceilalţi oameni, analfabeţi. **Săraci şi analfabeţi.**

În acelaşi timp, la spatele castelului se întindea un parc care întrecea orice închipuire. Cuprindea un parc englezesc cu contururi nedefinite, un parc franţuzesc în linii drepte, simetrice şi clare, un parc japonez cu plante exotice, chioşcuri şi arcade; se aflau aici flori şi plante rare aduse din cele mai îndepărtate colţuri ale lumii. Printre ele şi bradul argintiu de care a fost atît de îndrăgostită baroneasa Charlotta.

Dar toată această grădină frumoasă ca raiul era înconjurată de ziduri înalte de piatră; aşa că ochiul iobagului n-o putea privi decît de departe, de pe coama dealului.

Citeam cele 15—16 nume încrustate în lemn de mahon în jurul tavanului, numele celor care şapte secole în şir au fost stăpînii deplini ai acestor locuri, cînd deodată uşa mare a castelului se deschise şi în sala de „prînzire" năvăli un cîrd de copii, îmbrăcaţi curat, cu jucărioare în mînă, conduşi de o femeie. Erau copiii colectiviştilor din Răscruci însoţiţi la joacă de educatoarea Ana Peşteanu. Ei sînt azi stăpînii castelului Banfi. Fără să vrem privirile ni se urcară iarăşi în tavan. Bietul „Chak de genere Toma" ! De dincolo, de pe tărîmul celor şapte secole trecute, s-ar răsuci în groapă dacă ar şti !

Intrarea gălăgioasă a micuţilor ne smulse din contemplarea acestor locuri vechi şi ne trezi la realitate. Ieşirăm în parc. În jurul bradului argintiu se aflau secerătorile S.M.T.-ului. Preşedintele Moţ, vicepreşedintele Kaloş şi alţi cîţiva conducători ai colectivei stăteau de vorbă cu trei băieţi bronzaţi, în salopete, tractorişti. Oamenii făcuseră o scurtă pauză şi ieşiseră din şedinţă să fumeze o ţigară. La şedinţă se discutau lucruri deosebit de importante: sarcinile izvorîte din Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 30 iunie-1 iulie a.c. Bradul argintiu, stătea falnic cu vîrful repezit către înălţimea cerului.

Aici, la Răscruci, se află în zilele noastre tot o moşie. Imensa deosebire este că ea nu aparţine unui singur baron, ci este proprietatea celor 1.091 de suflete care formează satul şi colectiva.

De mai bine de un deceniu, pe fosta moşie se trăieşte altcum. E uluitor cum în acest scurt răstimp viaţa şi-a săpat o nouă albie. Tot ce-a fost urît, trist, înapoiat, timp de şapte sute de ani, s-a şters în anii noştri.

Aici, la Răscruci, s-a dezvoltat o bogată gospodărie colectivă care este astăzi milionară, avînd un fond de bază de peste 1.500.000 lei şi un venit anual de aproape tot atîta. În anii care au trecut de cînd ultimul Banfi a zburat de la castel, s-a dat aici o bătălie crîncenă împotriva mizeriei, împotriva sărăciei, împotriva a tot ce au lăsat cei şapte sute de ani de domnie feudală. Cei peste o mie de romîni şi maghiari, care la sfatul partidului s-au unit într-o singură familie, au azi o avere comună de 1.511 hectare, un bogat sector zootehnic, două camioane, două tractoare rutiere, grajduri pentru sute de vite, magazii, remize pentru maşinile-unelte şi altele.

Colectiviştii au obţinut asemenea recolte cum niciodată n-au cunoscut aceste locuri sub domnia baronilor. În aceşti ani s-a ajuns pînă la o medie de 2.505 kilograme de grîu, 2.818 kilograme de porumb, 3.150 de kilograme de orz şi 30.000 de kilograme de sfeclă de zahăr la hectar.

O dată cu creşterea gospodăriei a crescut şi bunăstarea colectiviştilor. Valoarea zilei-muncă a ajuns, în bani şi produse, la 35 de lei. Socotiţi şi dumneavoastră: dacă fostul clăcaş Balay Arpad cu familia a realizat 1.211 zile muncă, el a cîştigat într-un an 42.385 de lei. Ca Balay Arpad mulţi alţii au dobîndit şi ei cîştiguri frumoase.

În fiecare an, urmaşii foştilor iobagi şi baronului Banfi s-au obişnuit ca, la împărţirea veniturilor, să care acasă tone de produse, să-şi umple hambarele, să-şi încarce podurile şi odăile cu grîne şi să se întrebe: „unde mai punem restul" ?

Satul Răscruci, şi-a schimbat şi el înfăţişarea. S-a înnoit cu o şcoală de 7 ani. Foarte mulţi dintre fiii colectiviştilor pleacă însă mai departe, la şcoli şi facultăţi în oraş. Pentru prima oară în istoria Răscruciului, în aceşti ani de reînnoiri, mulţi dintre copiii satului au ajuns agronomi, ingineri, doctori, profesori. Feciorul lui Onisie Morariu, care a lucrat pe moşia baronului, a făcut Facultatea de Agronomie la Cluj. Fiul lui Iosif Bereţki e inginer agronom la Războieni. Ana, fata lui Baloş Iosif, e doctor chirurg la Tîrgu Mureş. Baloş Clara a terminat medicina la Cluj, şi aşteaptă să fie repartizată în satul natal. Peste 150 de copii de colectivişti sînt plecaţi la şcoli medii, profesionale şi facultăţi.

Şapte secole la rînd, progeniturile lui „Chak de genere Toma" i-au ţinut pe sărmanii Răscruciului în bezna ignoranţei. Generaţia tînără a Răscruciului, vrînd parcă să potolească dorul şi setea de carte strict oprite timp de şapte secole, năvăleşte la învăţătură.

Vechile cocioabe de pe timpul baronului au dispărut. În locul lor colectiviştii şi-au clădit case frumoase, trainice. S-au ridicat adevărate cartiere noi. Crescînd nivelul de trai, unii dintre colectivişti nu se mai mulţumesc cu vechile case construite în urmă cu 5—6 ani; le vor mai mari, mai frumoase, mai moderne. Ion Pop şi Vasile Holdoş aveau case destul de bune. Totuşi nu s-au mai simţit bine în ele. Şi-au clădit altele, mai arătoase, din zid, cu temelie de piatră. Gavrilă Morariu, avea şi el o casă făcută de moşu-său, Vasile Morariu. În '54 a stricat-o. Era cam veche, cam într-o rînă. A ridicat alta, dar în '59 nu i-a mai plăcut. I-a schimbat faţada şi i-a clădit un antreu frumos, cu încrustături. Şi ca el sînt alţii.. şi alţii...

Era să uităm. În acest an, satul Răscruci a fost şi electrificat. Curentul a intrat şi în castel, luminînd firidele şi ungherele întunecoase, alungînd parcă, prin puterea sa, amintirea vechilor fantome.

...Înainte de a pleca, ne-am dus la castel să ne luăm rămas bun de la copiii colectiviştilor. Micuţii erau adunaţi în sala de „prînzire". Şedeau pe scăunele, în faţa măsuţelor încărcate cu jucării. Educatoarea îi învăţa un cîntec. Corul de voci cristaline, răsuna în întreg castelul. Privirea ni s-a oprit deasupra uşii acestei săli, unde se holba ca o fantomă, inscripţia săpată în lemn de nuc: „Chak de genere Toma" — 1220.

Şi rîsul zglobiu al copiilor răsuna în întreg castelul...

Afară lîngă bradul argintiu am stat de vorbă cu colectiviştii care ieşiseră să fumeze o ţigară în pauză. De la ei am aflat că în urma discuţiei pe marginea Raportului tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, şi-au luat noi sarcini: să planteze încă 30 de hectare de pomi şi 50 de hectare de vie, să cumpere încă 167 de vaci, 500 de oi, 30 de scroafe, să înalţe noi construcţii. Şi toate acestea vor face ca viaţa să fie mai frumoasă şi mai plină pe fosta moşie a baronului Banfi.

Ne-am luat rămas bun de la colectivişti. Din depărtare, bradul argintiu ni se înfăţişa sclipind în bătaia soarelui, de parcă ar fi fost acoperit cu fulgi de nea. În plină vară bradul era acoperit de omăt. Da, baroneasă Charlotta, bradul argintiu trăieşte. Iarba creşte altfel, păsările ciripesc altfel; văzduhul vibrează altfel. În zorii zilelor oamenii pleacă să se întîlnească cu pămîntul lor. Bradul argintiu trăieşte!

ŞTEFAN HARALAMB
STELA NEAGU

Laboratorul de izotopi radioactivi din cadrul Institutului de cercetări agricole este înzestrat cu aparatura modernă. Aici se efectuează lucrări de cercetări referitoare la randamentul dat de îngrăşămintele chimice, a modului şi timpului de aplicare a lor, lucrări de fiziologie vegetală, de protecţia plantelor etc. Clişeul înfăţişează pe chimista Stela Corbeanu şi tehnicianul Valeriu Torpeschi, determinînd radioactivitatea unor extrase de plante

LA SUTA DE HECTARE

DE LA 74 DE TAURINE ÎN PREZENT, LA O SUTĂ DE TAURINE PROPRIETATE OBȘTEASCĂ

De la Sibiu, la o jumătate de oră de drum cu autobuzul, se află gospodăria agricolă colectivă „Drumul Libertății" din comuna Șura Mică.

Nu era prea de dimineață cînd am sosit aici, dar de data asta am avut mai mult noroc ca altă dată. Deși trecuse de ora 8, Ivănuș Nicolae, președintele gospodăriei colective și inginerul agronom Sava Miraslov se mai găseau în curtea gospodăriei.

— De vreme ce ne-ai „prins" la sediu, să intrăm pentru o clipă în birou — mă pofti președintele.

În coridorul curat, spațios, pe pereți se aflau numeroase grafice care oglindeau dezvoltarea gospodăriei în cei zece ani de existență. Îmi notez în carnet data de 2 iulie 1950. Atunci, gospodăria colectivă din Șura Mică număra 85 de familii. Proprietatea obștească se ridica doar la 245 de ha, 12 vaci, 10 cai și cîteva unelte agricole vechi. După cinci ani, gospodăria crescuse la peste 150 de familii, suprafața se dublase, numărul taurinelor ajunsese la 30 de capete, iar venitul bănesc la 201.670 de lei. El provenea, bineînțeles, într-o proporție covîrșitoare, din valorificarea produselor cerealiere.

Consfătuirea de la Constanța a constituit începutul unei etape noi în dezvoltarea gospodăriei colective din Șura Mică. Sub îndrumarea organizației de partid, colectiviștii au hotărît să pună bazele unui puternic sector zootehnic. Folosind creditele acordate de stat ca și fondurile bănești proprii, colectiviștii din Șura Mică au ajuns, în numai cîțiva ani, fruntași pe raion la încărcătura de animale proprietate obștească la suta de ha. Bunăoară, la încheierea semestrului I al acestui an, gospodăria dispunea de 466 de taurine, din care peste 272 de vaci de lapte, 145 de porcine și 1.215 ovine. Calculată la suta de hectare, gospodăria are o încărcătură de 74 de taurine dintre care peste 45 de vaci, cîte 202 oi și 24 de porci. Este semnificativ faptul că numai în doi ani numărul vacilor de lapte a crescut cu 219 capete, majoritatea fiind din prăsilă proprie. La sfîrșitul anului 1961, gospodăria colectivă „Drumul Libertății" va avea la suprafața de 600 de ha, 551 de taurine, din care peste 350 vor fi vaci de lapte, ceea ce va reprezenta o încărcătură de 81 de capete la o sută de hectare.

VENITURI LA NIVELUL POSIBILITĂȚILOR

De cîțiva ani, această gospodărie aduce o însemnată contribuție la aprovizionarea orașului Sibiu cu lapte, carne și alte produse animale. Anul trecut, de pildă, gospodăria a realizat peste 2.300 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, iar în acest an colectiviștii și-au propus să ajungă la peste 2.500 de litri.

Veniturile realizate din sectorul zootehnic au fost de 731.500 de lei. Anul acesta, ele vor fi cu cel puțin 200.000 de lei mai mari. Gospodăria va mări mult numărul de animale folosind prăsila proprie.

Aplicînd în viață recomandările partidului și guvernului, colectiviștii din Șura Mică au încheiat cu statul contracte de livrare a produselor pe termene lungi, această măsură fiind deosebit de convenabilă pentru dezvoltarea continuă și multilaterală a gospodăriei lor colective. Numai în acest an, gospodăria din Șura Mică va livra statului, în afara celor peste 100.000 de kg cereale, peste 80 de vagoane de cartofi, 1.230 de vagoane de sfeclă de zahăr, 2.000 de kg de lînă, mii de hl. de lapte și zeci le tone de carne, brînză etc. Veniturile realizate din vînzarea acestor produse se vor cifra la sfîrșitul acestui an, la circa 2.000.000 lei, contribuind la mărirea valorii zilei-muncă, la ridicarea nivelului de trai al colectiviștilor.

Discutînd cu colectiviștii din Șura Mică, despre sarcinile trasate agriculturii de recenta plenară a C.C. al P.M.R. și despre perspectivele gospodăriei lor, ei și-au afirmat hotărîrea de a obține astfel de producții de porumb, furaje fibroase și suculente care să le permită mărirea sectorului zootehnic pînă la o sută de taurine la suta de ha.

Nu încape îndoială că acest obiectiv va fi realizat cu succes. Gospodăria din Șura Mică are experiență și cadre capabile, iar colectiviștii s-au convins că sporirea numărului de animale proprietate obștească e în folosul lor.

P. ZBÎRLEA

In gospodăriile colective din raionul Bîrlad

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Dragalina, valoarea zilei-muncă a crescut în 1960 față de anul 1959 cu 9 lei. În acest an valoarea zilei-muncă va fi și mai mare ca anul trecut. Creșterea valorii zilei-muncă se datorește dezvoltării producției vegetale și animale.

★

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Ivești, dispune astăzi de 135 de vaci de lapte, 1.617 oi, 280 de porci și 44 de scroafe de reproducție. Creșterea rapidă a sectorului zootehnic a făcut posibilă dublarea veniturilor bănești. Paralel cu acțiunea de sporire a numărului de animale, gospodăria colectivă din Ivești, acordă un mare interes valorificării terenurilor slab productive, a terenurilor în pantă. Pînă acum colectiviștii au amenajat terase pe care au plantat circa 60 de ha cu vie, și pomi. În acest an vor fi amenajate încă 20 ha care vor fi plantate cu soiuri de viță de vie pentru struguri de masă, cu meri și peri din soiuri de mare productivitate.

★

Gospodăriile agricole colective din raion și-au mărit averea obștească de la 38 milioane în 1959, la 100 de milioane în prezent, iar fondul de bază al gospodăriilor a crescut la 46 de milioane lei. In primul semestru al anului curent, ca urmare a ajutorului primit din partea statului, gospodăriile colective bîrlădene au investit pentru dezvoltarea lor multilaterală peste 20 de milioane de lei din care 13 milioane credite acordate de stat.

★

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Perieni care a luat ființă în 1959, merge cu pași repezi spre titlul de unitate fruntașă. Gospodăria are deja 95 de vaci de lapte, 650 de oi din care 354 cu lînă semi-fină, un mare număr de porcine și păsări.

Dezvoltă sectorul zootehnic

Gospodăriile colective din Crișana au sporit numărul animalelor prin cumpărări și prăsilă proprie pînă la 1 iunie cu aproape 40.000 ovine, 9.379 bovine, din care 1.333 vaci de lapte, cu 12.566 capete porcine, iar la îngrășat au fost puși cu 19.600 mai mulți porci decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. Pînă în prezent, gospodăriile colective au depășit graficul de cumpărări cu 175 la sută la vaci, iar la vițele de prăsilă cu peste 200 la sută. Multe gospodării ca cele din Gurba, Tîrnova, Bocsig, Sintana, Șimand, Diosig și altele au cumpărat toate animalele prevăzute pentru acest an.

M. VELNICIUC
corespondent

★

Gospodăria colectivă „Viață Nouă" din satul Bicfalău, raionul Sf. Gheorghe, se află abia la începutul dezvoltării sale. Aplicînd în viață îndrumările date de activiștii de partid și de inginerii secției agricole raionale, de a dezvolta în cît mai mare măsură sectorul zootehnic, colectiviștii din Bicfalău au hotărît să cumpere în acest an 60 de vaci cu lapte. De curînd, primele 20 de vaci au și fost aduse în gospodărie.

ȘERBAN IOSIF
corespondent

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Rast, regiunea Oltenia, dispune în prezent de 267 vaci, 3.636 oi și un însemnat număr de porcine. Sectorul zootehnic al gospodăriei a adus în primele 6 luni ale anului un venit de 716.900 lei. În clișeu: tînăra colectivistă Leana Dolcan, îngrijitoare fruntașă a viților. Foto: C. MORARU

Să sporim efectivele de animale și productivitatea lor

Vom pune în valoare toate posibilitățile existente

Începînd din anul trecut, în urma studierii Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., consiliul gospodăriei noastre, îndrumat de organizația de bază P.M.R., a luat măsuri pentru dezvoltarea corespunzătoare a sectorului zootehnic. În prezent, am trecut de 420 de taurine din care 157 vaci de lapte și peste 162 capete juninci și tineret taurin femel oprit pentru prăsilă. De asemenea, avem peste 4.000 de ovine.

Călăuzindu-ne după indicațiile Raportului tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej prezentat la recenta plenară a C.C. al P.M.R., noi vom opri pentru prăsilă întregul efectiv de tineret taurin femel, care primește o creștere corespunzătoare. Dacă în prezent avem peste 319 capete vaci, juninci și vițele, din prăsila obținută în 1965 vom ajunge la 600 vaci de lapte și 900 capete tineret taurin. Sectorul ovin îl vom dezvolta începînd din anul viitor la 6.000 de capete.

DEZVOLTAREA BAZEI FURAJERE ÎN CENTRUL ATENȚIEI

Ținînd seama de sarcinile sporite ce revin sectorului zootehnic, conducerea gospodăriei noastre a acordat anul acesta o atenție și mai mare asigurării unei baze furajere corespunzătoare. Au fost produse fînuri de lucernă și borceag de bună calitate. S-au însilozat, de asemenea, cantități însemnate de borceag, secară și lucernă masă-verde. În cultură dublă au fost însămînțate peste 300 de ha cu iarbă de Sudan, porumb pentru siloz și porumb masă-verde. Vom însiloza de asemenea cantități sporite de porumb.

Începînd cu data de 10 aprilie am asigurat animalelor masa-verde necesară care a fost folosită prin pășunat combinat cu administrarea la iesle sau numai la iesle.

Pentru 1962 avem rezerve să îmbunătățim și mai mult baza furajeră. Anul acesta s-a ivit un „gol" între secara masă-verde și borceagul de primăvară. De pe la 15 mai secara masă-verde a început să se lignifice ne mai fiind bună de dat în hrana animalelor iar borceagul de primăvară la acea dată nu se dezvoltase corespunzător pentru a fi pășunat. Spre a înlătura această deficiență, în toamna aceasta vom asigura și suprafața necesară cultivată cu borceag de toamnă care poate urma la pășunat imediat după secară și apoi borceagul de primăvară. Consider, de asemenea, că pentru anii viitori, ținînd seama de faptul că sectorul zootehnic se dezvoltă continuu, va trebui să mărim suprafețele cultivate cu lucernă și sparcetă, să cultivăm sfecla semi-zaharată, sfeclă furajeră și morcovi de nutreț precum și suprafețe corespunzătoare cu dovleci și pepeni furajeri.

„RASA TRECE PRIN GURĂ"

O preocupare permanentă constituie pentru noi aplicarea măsurilor de hrănire și îngrijire rațională a animalelor. Pentru vacile de lapte s-au întocmit rații pe grupe de producție, mergîndu-se pînă la furajarea individuală a fiecărei vaci de lapte, după greutatea corporală, producția de lapte, stadiul de gestație și alte particularități individuale. În furajarea vacilor de lapte am plecat de la premiza că aceasta este cu atît mai economică cu cît animalul este hrănit mai din abundență.

În cadrul sectorului taurin a fost întocmit un amănunțit program de grajd avîndu-se în vedere realizarea unor intervale cît mai egale între cele trei mulsori ale vacilor, de cel puțin 7 ore ziua și 10 ore noaptea. Mulsul de dimineață începe la ora 5, cel de prînz la ora 12, iar cel de seara la ora 19. Ne-am convins că pentru a produce o cantitate cît mai mare de lapte, animalele au nevoie de cel puțin 7 ore între mulsori, de hrană, odihnă și liniște. Mulsul se face în mod rațional, pînă la ultimele picături de lapte care conțin o cantitate mare de grăsime. Înainte, în timpul mulsului și după muls, îngrijitorii fac masajul ugerului, care contribuie la mărirea producției de lapte.

S-a avut în vedere ca vacile să primească în timp de 24 de ore 4 hrăniri de bază cu cantități suficiente de furaje, la intervale de 4 ore între ele; aceasta spre a se putea asigura animalelor și timpul necesar rumegării. S-a respectat, de asemenea, adăparea la timp a animalelor, repausul mamar, (cu două luni înainte de fătare) și s-a urmărit cu strictețe planul de montă și fătări. Acestea au făcut să nu avem în prezent vaci sterpe și să dispunem de o structură normală a efectivelor de taurine.

Nu putem spune că avem vaci de rasă prea bună. Majoritatea, provenite din cumpărări, sînt de diferite tipuri de metiși care la început dădeau o producție mică de lapte, abia 2—3 litri zilnic. Și noi am avut prilejul să ne convingem de faptul că hrana are rolul hotărîtor, cu alte cuvinte că „rasa trece prin gură". Astfel, în condițiile unei hrăniri și îngrijiri raționale, așa după cum am arătat mai înainte, am ajuns să obținem zilnic peste 10 litri de lapte pe cap de vacă furajată, și să dăm statului peste plan pe primul semestru al anului acesta 17.000 litri lapte-marfă.

Bineînțeles că în activitatea noastră nu ignorăm rolul selecției, dar sîntem convinși să toate animalele, printr-o bună hrănire și îngrijire, pot da producții mari și economice.

TOȚI MULGĂTORII LA NIVELUL CELOR FRUNTAȘI

La ferma de vaci avem mulgători fruntași ca Ion Mituț, Mihalcea Năstase, Mihalcea Marin, Sarageaua Nicolae și alții care îngrijesc și hrănesc cu mult interes animalele depășind pe primul semestru producția de lapte cu 30 la sută. Sînt însă și mulgători ca Enciu Ilie, Ion Ionel și alții, care au obținut rezultate mai slabe în producție, deoarece nu au respectat așa cum se cuvine programul de grajd, nu au întreținut și furajat rațional animalele. De aici rezultă sarcina ca pe viitor, prin consfătuiri de producție în cadrul grupelor sindicale, prin popularizarea la gazeta de perete etc., să extindem metodele bune de muncă ale mulgătorilor fruntași, să ridicăm în scurtă vreme la nivelul lor și pe cei rămași în urmă.

CREȘTEREA DIRIJATĂ A TINERETULUI TAURIN

Pentru a obține animale cu un înalt potențial productiv noi dăm o atenție deosebită și creșterii dirijate a tineretului taurin. Alăptarea viților, bunăoară, se face la biberon, în mod cît mai igienic și la ore fixe. Începînd de la vîrsta de 10 zile, introducem în hrana viților concentratele corespunzătoare ca, făină de ovăz, orz, porumb etc., și fîn de bună calitate pentru ca viții să se obișnuiască de mici cu consumarea acestora. Ca urmare a bunei hrăniri și întrețineri, planul la sporul de greutate vie la viței a fost îndeplinit la toate categoriile. Îngrijitori fruntași de tineret ca Ghizuroiu Grigore, Ciuraru Constantin și Istrate Aspavia îndeplinesc și depășesc lună de lună sporul de greutate la viței realizînd totodată însemnate cîștiguri.

★

În încheiere doresc să spun cîteva cuvinte și despre sectorul ovin. Prin asigurarea unei hrane de calitate în tot timpul anului, printr-o îngrijire atentă, gospodăria a obținut o depășire de plan de 1501 kg. la lînă, 78 miei, și 3.000 litri de lapte. Tineretul ovin femel din acest an este frumos dezvoltat. Din berbecuții pe care îi batalizăm în toamnă, vom obține exemplare care în anul viitor să dea peste 6 kg. lînă fiecare și pe care-i vom livra vii în toamna lui 1962 la greutatea de 70-80 kg. fiecare.

Depășirea planului de producție pînă în prezent la toți indicii, ne dă convingerea că paralel cu dezvoltarea sectorului zootehnic vom reuși să ne prezentăm la sfîrșitul anului acesta cu realizări și mai frumoase și să traducem astfel în viață mărețele obiective cuprinse în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la recenta plenară a C.C. al P.M.R.

PAVEL MANOLE
inginer zootehnist șef la G.A.S. Bărăganul, regiunea București

---

La G. A. C. Potîrnichea

Mai multă atenție creșterii păsărilor

Împreună cu brigadierul zootehnic Codin Dogaru am vizitat de curînd sectorul zootehnic al gospodăriei colective din satul Potîrnichea, raionul Negru Vodă. Gospodăria are acum 66 scroafe de producție din rasa Marele Alb; purceii puși la îngrășat sînt destul de frumoși (pînă la sfîrșitul anului gospodăria va livra statului 196 de porci grași). Vizitînd maternitatea, îngrășătoria, noua maternitate care va fi terminată în curînd, te convingi cu ușurință de faptul că în acest sector se muncește cu hărnicie.

Ferma de vaci a înregistrat și ea unele succese. Gospodăria are în prezent 93 de vaci, organizate în 7 grupe. Bine îngrijite și hrănite, vacile din grupele îngrijitorilor Stan Stănia, Ilie S. și Ioana Cazangiu dau în medie cîte circa 10 litri de lapte zilnic, ceea ce înseamnă că gospodăria va îndeplini și chiar depăși angajamentul de a realiza în acest an 2.100 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Vînzînd cantități importante de produse animaliere, pînă în prezent gospodăria colectivă din Potîrnichea a obținut din acest sector peste 300.000 lei, mai mult de jumătate din cît este prevăzut în planul de producție pe anul acesta.

Cu toate că la gospodăria colectivă din Potîrnichea s-au obținut unele rezultate bune în privința creșterii animalelor, trebuie arătat însă că în acest sector mai dăinuie o serie de lipsuri. Să amintim, de pildă, de sectorul avicol. Colectiviștii au construit anul trecut și în anii din urmă mai multe obiective necesare fermei de păsări (cotețe, puiernițe, etc.). Din păcate, datorită mortalităților cauzate de îngrijirea necorespunzătoare a puilor, aceste construcții sînt în prezent aproape nepopulate. Astfel, deși planul prevedea 7.000 de păsări, gospodăria nu are în prezent decît 2.000. Consiliul de conducere a analizat de foarte multe ori munca din acest sector. Dar de aproape fiecare dată analizele au plutit la suprafața lucrurilor, nestabilindu-se cauzele lipsurilor pentru a se lua măsuri de lichidare a lor. Probleme ca fluctuația de colectiviști în cadrul fermei de păsări, slaba asistență sanitar-veterinară, lipsa unor rații judicios întocmite etc., n-au fost rezolvate nici pînă în prezent. În cursul lunii iunie, bunăoară, în cadrul fermei de păsări au fost schimbate 5—6 îngrijitoare, iar asemenea schimbări au continuat și după aceea. Consiliul de conducere al gospodăriei acordă o slabă atenție permanentizării cadrelor de îngrijitori, generalizării experienței fruntașilor în producție, stimulării lor în muncă. De asemenea, nu de puține ori, consiliul de conducere (președinte tov. Toloș Aristotel) neglijează îndeplinirea unor hotărîri ale sale, menite să ducă la îmbunătățirea muncii. Bunăoară, de mai mult timp s-a hotărît să se împrejmuiască cu plasă terenul destinat creșterii păsărilor. Această plasă n-a fost cumpărată însă nici pînă acum. Din această cauză păsările se împrăștie pe tot cîmpul și ele sînt dijmuite de vulpi și chiar de porci.

Toate cele de mai sus sînt în mare parte lipsuri mărunte care pot fi ușor lichidate. Rămîne ca membrii consiliului de conducere al gospodăriei colective din Potîrnichea, brigadierul zootehnist Codin Dogaru și toți cei care răspund de munca din sectorul creșterii animalelor, să acorde mai multă atenție fermei de păsări.

N. CONSTANTIN

Pescuitul formează încă o ramură de pe urma căreia membrii gospodăriei agricole colective „9 Mai" din Giurgiu, obțin venituri importante. În fotografie: tov. Ilie Nedelcu, președintele gospodăriei agricole colective, studiind împreună cu tov. ing. B. Șumuleanu, posibilitățile de transportul peștelui din brațul Dunărica, în balta Greaca

---

500.000 de lei din valorificarea lînii

Gospodăria agricolă colectivă „Drapelul Roșu" din Salonta a ajuns în acest an să aibă în proprietate obștească peste 4.800 de capete de animale. Ca număr, ovinele ocupă locul principal: 3.360 de capete. Aplicînd măsurile de selecție, acordînd o grijă deosebită furajării și întreținerii lor, colectiviștii au reușit să obțină în acest an cîte 5 kg de lînă în medie pe cap de oaie tunsă. Realizînd o asemenea producție, colectiviștii din Salonta au obținut în urma valorificării lînii, un venit net de 500.000 de lei.

V. MINERVA
corespondent

3.040 litri lapte peste plan

În primele 7 luni ale anului acesta, mulgătorul Nicolae Băcăniță de la G.A.S. Secueni-Roman avea planificat să realizeze 42.800 de litri de lapte de la grupa sa de vaci. El a obținut 3.040 de litri de lapte peste plan ca urmare a bunei îngrijiri și furajări a animalelor.

In raioanele Zimnicea și Videle

Atenție terminării la timp a construcțiilor zootehnice

În gospodăriile agricole colective din raionul Zimnicea trebuie să se construiască anul acesta peste 100 de grajduri mari pentru vaci de lapte. O bună parte din aceste obiective au și fost terminate. La gospodăria colectivă „Dunărea" aflată în zona agricolă preorășenească Zimnicea, brigada de constructori a gospodăriei, condusă de colectivistul Ichim Gheorghe, a ridicat în acest an, folosind zeci de mii de cărămizi fabricate în gospodărie, două grajduri cu o capacitate de 200 de vaci. Gospodăria nu neglijează nici alimentarea cu apă; pentru grajdurile nou construite s-a forat un puț care asigură debitul necesar. „Urmărim cu multă atenție — ne spune brigadierul zootehnist al gospodăriei — rezultatele obținute de unele gospodării din regiunea noastră, care au montat pompe de tip nou, fabricate de centrele mecanice, pentru a introduce aceste pompe și în gospodăria noastră".

Și la gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Năsturelu, în centrul gospodăresc creat de puțină vreme, — se construiesc două grajduri pentru vaci. Gospodăria mai are în plan să construiască o maternitate de 50 de scroafe și un saivan pentru 500 de oi. Lucrările la șarpanta celui de-al doilea grajd de taurine merg cu încetineală, deși în gospodărie există stive mari de lemn pentru construcții rurale. Tehnicienii constructori de la secția agricolă raională trebuie să acorde mai multă atenție îndrumării tehnice a brigăzii de constructori a acestei gospodării spre a folosi în mod chibzuit materialul lemnos. De asemenea, organele contabile de la secția agricolă raională sînt datoare să acorde sprijin la contabilizarea investițiilor de la această gospodărie care are frumoase posibilități de dezvoltare, avînd un profil cerealier și zootehnic.

★

În raionul Videle grajdurile de vaci au fost terminate în proporție de 40 la sută. Un bun exemplu de folosire a proiectelor din catalogul de proiecte orientative al Ministerului Agriculturii, — întîlnim la gospodăria colectivă „Unirea" din comuna Blejești. În centrul gospodăresc bine ales, cu posibilități de lărgire, au fost construite două grajduri pentru 200 de vaci, o magazie de 70 vagoane cereale, un pătul de porumb și alte construcții agrozootehnice. Aici s-a folosit cu multă pricepere lemnul rotund pentru construcții rurale; în atelierul gospodăriei s-au confecționat scoabe, eclise și buloane metalice, pentru solidarizarea îmbinărilor la stîlpii de lemn și la șarpantă. Grajdurile au fundațiile din beton, pereții din cărămidă, șarpanta și stîlpii interiori din lemn pentru construcții rurale; tavanul este parțial înclinat fiind executat cu împletitură de nuiele, fixată pe căpriori și pe cleștii centrali. Pe împletitură s-a aplicat lipitură de lut cu paie.

Tovarășul Bebeșel Grigore, tehnicianul constructor al raionului, care a îndrumat pe colectiviști în executarea acestor construcții indică necesitatea de a se organiza în raion un schimb de experiență cu brigăzile de constructori din gospodăriile colective spre a se arăta concludent soluțiile cele mai economice realizate pe baza proiectelor din catalog.

Atît în raionul Videle, cît și în raionul Zimnicea, este necesar să se asigure neîntîrziat de către centrele mecanice ale Ministerului Agriculturii livrările de prese pentru cărămidă. În raionul Videle s-au fabricat în semestrul I cîteva milioane de cărămizi dar cerințele sînt din ce în ce mai mari; gospodăriile colective din raionul Videle au cerut încă din primăvară 47 de prese de cărămidă. Trustul centrelor mecanice trebuie să ia măsuri pentru a livra neîntîrziat aceste prese.

În ambele raioane sînt unele rămîneri în urmă la construcțiile pentru porcine și sînt mult întîrziate construcțiile avicole. În raionul Zimnicea, de pildă, un sfert din totalul grajdurilor de porcine n-au fost încă începute, iar în raionul Videle, construcțiile avicole se desfășoară nesatisfăcător. La G.A.C.-urile din aceste raioane sînt create condiții pentru ca în scurt timp să se înlăture rămînerea în urmă. În acest scop se cere din partea tehnicienilor constructori de la secțiile agricole raionale să-și intensifice munca de îndrumare tehnică a construcțiilor agrozootehnice.

Ing. M. MARINESCU
din Ministerul Agriculturii

Toţi acei cărora le este dragă menţinerea păcii se pot bizui cu curaj pe Uniunea Sovietică

Declaraţia guvernului sovietic

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite următoarea Declaraţie a guvernului sovietic :

Popoarele sînt în prezent martore ale agresivităţii mereu crescînde a politicii blocului militar N.A.T.O. Statele Unite ale Americii şi aliaţii lor învîrtesc cu tot mai multă putere roţile maşinii lor de război, amplificînd la proporţii fără precedent cursa înarmărilor, sporind efectivele armatelor, încingînd pînă la incandescenţă încordarea situaţiei internaţionale. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît conducătorii S.U.A. şi ţărilor aliate lor recurg la ameninţări de a pune mîna pe arme şi de a dezlănţui un război ca răspuns la încheierea Tratatului de pace cu Republica Democrată Germană.

În faţa acestor fapte, care nu pot să nu pună în gardă, guvernul sovietic consideră de datoria sa să ia toate măsurile necesare pentru ca Uniunea Sovietică să fie pe deplin pregătită să facă inofensiv pe orice agresor, dacă el ar încerca să comită o agresiune. Prea proaspătă este în memoria oamenilor tragedia primelor luni ale Marelui Război pentru Apărarea Patriei, cînd Hitler a atacat U.R.S.S., avînd asigurată superioritatea în tehnica de luptă, pentru ca acest lucru să fie îngăduit în prezent. Iată de ce guvernul sovietic a şi luat un şir de măsuri serioase pentru întărirea securităţii U.R.S.S. Din acelaşi motiv, după o chibzuire profundă şi multilaterală guvernul sovietic a adoptat hotărîrea de a efectua explozii experimentale cu arma nucleară.

Pe deplin conştient de importanţa şi răspunderea acestui pas serios, guvernul Uniunii Sovietice consideră necesar să explice poporului sovietic şi întregii omeniri sensul şi însemnătatea acestei hotărîri, al cărei unic scop este de a face totul pentru a preîntîmpina catastrofa care ar constitui-o un al treilea război mondial pentru sute de milioane de locuitori ai planetei noastre.

Cei care pregătesc un nou măcel mondial sădesc în prezent iluzia că pasămite un nou război, dacă ar fi dezlănţuit, s-ar duce fără folosirea armei termonucleare. Aceasta este însă o înşelare a popoarelor.

Experienţa istoriei învaţă că niciodată nu s-a reuşit să se stăvilească între limite dinainte stabilite, incendiul războiului. Războaiele au legile lor aspre, implacabile. Agresorul dezlănţuie războiul pentru a-şi îngenunchia victima, pentru a impune voinţa sa. Dar şi agresorul înţelege că în cazul unei înfrîngeri, pe el însuşi îl va lovi acea soartă pe care a pregătit-o pentru victima sa. De aceea fiecare stat participant la război, indiferent de faptul dacă el este acela care atacă sau care se apără, nu se va da înlături de la nimic pentru obţinerea victoriei şi nu se va recunoaşte înfrînt pînă ce nu va fi folosit şi epuizat toate mijloacele de care dispune pentru ducerea războiului. În aceste condiţii, orice conflict armat, fie chiar neînsemnat la început, dacă puterile nucleare s-ar pomeni atrase într-însul, se va transforma inevitabil într-un război racheto-nuclear general.

Oamenilor sovietici, care încă nu de mult au văzut războiul în casa lor şi care au plătit cu pierderi incalculabile pentru reinstaurarea păcii, le sînt deosebit de apropiate şi clare năzuinţele popoarelor de a pune capăt cursei înarmărilor, de a scăpa pentru totdeauna de războaie distrugătoare. Dar toate cele suferite de oameni în războaiele trecute, pălesc în faţa grozăviilor pe care le pot pricinui numai cîteva bombe termonucleare. Or, astăzi în arsenalele marilor puteri se află nu o singură duzină şi nu o singură sută, ci mii de astfel de bombe. Fiind una din puterile nucleare, Uniunea Sovietică a acumulat suficiente cunoştinţe ştiinţifice şi tehnice cu privire la forţa de distrugere a noilor tipuri de arme, cu privire la mijloacele de transportare la ţintă a încărcăturilor termonucleare şi cu privire la consecinţele folosirii acestei arme, pentru ca să-şi dea seama pe deplin de caracterul unui război modern.

Guvernul sovietic şi-a ridicat primul glasul pentru dezarmarea generală şi totală, pentru încetarea experienţelor cu arma atomică. El a supus nu o dată examinării Organizaţiei Naţiunilor Unite propuneri concrete menite să asigure realizarea acestui ţel. De la tribuna Organizaţiei Naţiunilor Unite, în mesajele şi declaraţiile şefului guvernului sovietic, N. S. Hruşciov, pretutindeni unde la masa tratativelor reprezentanţii lagărului socialist s-au întîlnit cu reprezentanţii ţărilor occidentale, a răsunat chemarea sinceră şi înflăcărată a Uniunii Sovietice de a se ajunge la un acord pentru a distruge pentru totdeauna şi sub cel mai sever control internaţional, toate tipurile de armament — pînă la ultima bombă şi pînă la ultimul proiectil, de a desfiinţa armatele — pînă la ultimul soldat, de a desfiinţa statele majore şi departamentele militare.

N-ar fi o exagerare să se considere că încă astăzi omenirea ar putea trăi într-o lume fără arme şi fără armate, numai dacă guvernele S.U.A., Angliei, Franţei şi altor state participante la blocurile militare occidentale ar manifesta aceeaşi dorinţă.

Adversarii dezarmării caută încă să dea impresia că piedica spre un acord cu privire la dezarmare ar fi modul diferit în care abordează Uniunea Sovietică şi puterile occidentale problema controlului. Nimeni nu neagă că stabilirea controlului internaţional asupra dezarmării, control care afectează cele mai profunde interese ale statelor, interesele securităţii lor, este o chestiune complicată şi delicată. Într-adevăr, problema controlului a fost mulţi ani un obstacol în calea spre un acord cu privire la dezarmare. Aceasta s-a întîmplat pentru că controlul a fost folosit de puterile occidentale ca pretext pentru a face să eşueze orice propuneri cu privire la dezarmare. Nici înainte ele n-au năzuit niciodată spre un control asupra dezarmării. Acest lucru a fost spus în modul cel mai clar de la tribuna O.N.U. de fostul preşedinte al S.U.A., D. Eisenhower, care a declarat fără echivoc că nu este vorba despre un control asupra dezarmării, ci despre un control asupra înarmării.

Pentru a nu lăsa să se distrugă esenţa problemei — însăşi dezarmarea — guvernul sovietic a declarat deschis că este dinainte gata să adopte orice propuneri ale puterilor occidentale cu privire la controlul internaţional. În legătură cu aceasta de la puterile occidentale s-a aşteptat un singur lucru — să se alăture propunerilor noastre cu privire la dezarmarea generală şi să formuleze propunerile lor cu privire la controlul general. Dar, ciudat lucru, cei care pînă atunci manifestaseră atîta îngrijorare în legătură cu controlul internaţional, şi-au pierdut parcă graiul cînd li s-au oferit posibilităţi nelimitate pentru a-şi formula şi realiza ideile cu privire la sistemul de control internaţional !

Prin ce se poate oare explica că pînă în prezent puterile occidentale nu au făcut propuneri concrete în această privinţă ? Acest lucru se poate explica numai prin teama că Uniunea Sovietică va accepta propunerile lor referitoare la control, şi atunci puterile occidentale vor fi nevoite fie să accepte dezarmarea generală şi totală, fie să se demaşte pînă la capăt ca adversari ai dezarmării şi, totodată, ca adversari ai controlului asupra dezarmării.

În zilele noastre principalul este dezarmarea generală şi totală, iar un acord referitor la o astfel de dezarmare ar epuiza şi problema experienţelor nucleare. Într-adevăr, cînd va înceta cursa înarmărilor şi armamentul stocat va fi nimicit, va dispare orice stimulent pentru perfecţionarea lui şi, prin urmare, pentru efectuarea exploziilor nucleare experimentale. Şi, dimpotrivă, numai un acord cu privire la încetarea experienţelor cu arma nucleară nu poate să pună capăt prin el însuşi cursei înarmărilor. Statele care posedă deja arma atomică vor fi tentate inevitabil să ocolească acest acord, să caute noi şi noi căi şi portiţe pentru perfecţionarea armelor, fără a mai spune că experienţele efectuate de trei-patru puteri sînt absolut suficiente pentru a acumula la nesfîrşit actualele tipuri de arme termonucleare extrem de periculoase.

La rîndul lor, statele care nu posedă încă arma termonucleară vor încerca s-o creeze, fără a ţine seama de existenţa acordului care interzice experienţele atomice. De altfel, ele vor putea folosi pentru aceasta argumente pe care partizanii dezarmării nucleare nu le vor putea combate chiar aşa uşor. Într-adevăr, este care realist să se creadă că se va putea menţine mult timp situaţia în care unele state, care au luat-o înainte în folosirea energiei atomice în scopuri militare, vor continua să înalţe munţi de bombe atomice şi cu hidrogen pe baza experienţelor pe care le-au efectuat deja, iar celelalte state vor privi cu braţele încrucişate cum rămîn tot mai mult în urma puterilor nucleare în ce priveşte capacitatea lor militară şi, prin urmare, şi în ceea ce priveşte posibilităţile de a-şi asigura securitatea ?

Experienţa de pînă acum demonstrează altceva.

A fost o vreme cînd în lume exista monopolul asupra armei atomice, iar Statele Unite căutau să şi-l menţină. Profitînd de faptul că în mîinile lor se afla o armă cum nu a avut atunci nici un stat, S.U.A. experimentau bombele atomice cînd voiau şi unde voiau fără să ţină de loc seama de ceea ce gîndeau şi spuneau despre aceasta popoarele. S.U.A. nu s-au dat înlături nici chiar de la experimentarea acestei arme monstruoase asupra oamenilor vii — copii, femei, bătrîni, aruncînd bombe atomice asupra oraşelor japoneze Hiroşima şi Nagasaki, pe pămîntul unui duşman de fapt deja învins. Agitînd bomba atomică cei ce stabileau atunci politica S.U.A. au încercat să-şi dicteze voinţa lor aproape întregii lumi, să şantajeze ţările socialiste. Se crease o situaţie extrem de periculoasă.

Poporul sovietic a fost nevoit să-şi mobilizeze toate forţele materiale şi spirituale pentru a lichida monopolul atomic al S.U.A., care devenise o ameninţare pentru pace şi să creeze în cel mai scurt timp cu putinţă arma nucleară proprie. Curînd după aceea, cercul puterilor nucleare s-a lărgit. În el a intrat şi Anglia.

Popoarele şi-au dat la timp seama de pericolul pe care îl implică antrenarea în cursa înarmărilor a unor noi ţări şi au susţinut cu înflăcărare cererea de a se pune capăt experienţelor cu arma nucleară. Stegarul acestor cereri a devenit Uniunea Sovietică care timp de mulţi ani a căutat consecvent şi perseverent să obţină încetarea pretutindeni şi pentru totdeauna a experienţelor cu toate tipurile de arme nucleare.

Urmărind acest obiectiv ea a sistat unilateral efectuarea experienţelor nucleare, deşi pentru Uniunea Sovietică această măsură implica un anumit risc, întrucît S.U.A. şi Anglia efectuaseră pînă în acel moment mai multe explozii nucleare decît Uniunea Sovietică. Tocmai datorită iniţiativei şi eforturilor Uniunii Sovietice, între cele trei puteri nucleare au început la Geneva tratative în cursul cărora guvernul sovietic a căutat cu răbdare hotărîri reciproc acceptabile făcînd nu o dată paşi importanţi în întîmpinarea dorinţelor S.U.A. şi Angliei.

Ce linie însă au opus puterile occidentale poziţiei clare şi cinstite a guvernului sovietic ?

La încetarea unilaterală de către Uniunea Sovietică a experienţelor nucleare, ele au răspuns prin efectuarea unui şir de explozii de bombe nucleare de o intensitate fără precedent. La repetatele încercări ale Uniunii Sovietice de a apropia poziţiile participanţilor la tratative, guvernele S.U.A. şi Angliei s-au dezis de fiecare dată de propriile lor propuneri, pe care le susţinuseră chiar înainte cu o zi, au recurs literalmente la orice mijloace numai pentru a împiedica realizarea unui acord. În fond ele s-au dezis de concluziile şi recomandările adoptate în unanimitate de savanţii-experţi, inclusiv americani şi englezi, referitoare la metodele de detectare a exploziilor nucleare şi de asigurare a unui control corespunzător asupra respectării tratatului cu privire la încetarea experienţelor nucleare.

Guvernele puterilor occidentale au cerut insistent şi continuă să ceară ca tratatul cu privire la încetarea experienţelor nucleare să nu prevadă interzicerea efectuării exploziilor nucleare subterane. Pentru orice persoană competentă este însă clar că efectuarea acestor explozii, chiar dacă se afirmă că ele sînt efectuate în scopuri paşnice, nu reprezintă altceva decît o formă disimulată de perfecţionare a armei nucleare existente sau de experimentare a unor noi modele. Dacă un dispozitiv nuclear pentru provocarea exploziilor va fi acţionat, de pildă, pentru „deplasarea de teren" — iar puterile occidentale vor să-şi rezerve dreptul de a efectua asemenea explozii — acelaşi dispozitiv pentru producerea de explozii poate fi folosit şi în scopuri militare. Aşadar, pronunţîndu-se în vorbe pentru încetarea exploziilor nucleare, S.U.A. şi Anglia se preocupă în fond de cu totul altceva, şi anume cum să introducă în tratat portiţe pentru continua perfecţionare a armei termonucleare prin efectuarea de explozii subterane sau de explozii în scopuri aşa-zis paşnice.

Guvernul sovietic a propus să se cadă de acord ca în organul internaţional de control să fie reprezentate egal şi să dispună de posibilităţi egale de control statele socialiste, statele capitaliste participante la blocuri militare şi ţările neutre. În opoziţie cu aceasta, puterile occidentale au prezentat propuneri a căror aplicare în viaţă le-ar fi pus într-o situaţie avantajoasă faţă de Uniunea Sovietică, într-o situaţie care ar fi permis acestor puteri să comande neîngrădit în organul de control, să împînzească teritoriul Uniunii Sovietice, sub paravanul posturilor şi grupurilor de control, cu o întreagă reţea de centre de spionaj.

Întreaga desfăşurare a tratativelor de la Geneva confirmă că puterile occidentale au urmărit să legifereze în realitate acele genuri de experienţe nucleare în efectuarea cărora sînt interesate şi să creeze un organ internaţional de control care să fie un instrument docil în mîinile lor şi să reprezinte în fond o anexă a statelor majore generale ale puterilor occidentale. Declaraţiile făţarnice ale reprezentanţilor S.U.A. şi Angliei pe tema încetării experienţelor şi a controlului internaţional s-au dovedit a fi doar un camuflaj cînd au fost puse la încercare.

Pentru a scoate tratativele din impas, guvernul sovietic a propus ca rezolvarea problemei încetării experienţelor cu arma nucleară să fie legată de problema dezarmării generale şi totale. Această importantă propunere a fost prezentată în memorandumul remis la Viena la întîlnirea preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. N. S. Hruşciov, cu preşedintele S.U.A., J. Kenedy.

Această iniţiativă a guvernului sovietic a deschis noi posibilităţi pentru realizarea unor hotărîri reciproc acceptabile în toate problemele dezarmării şi, ceea ce este deosebit de important, a înlăturat piedicile pentru stabilirea celui mai larg şi atotcuprinzător control internaţional, inclusiv asupra încetării experienţelor nucleare.

Cum au reacţionat însă puterile occidentale faţă de noua încercare a Uniunii Sovietice de a înlesni realizarea unei înţelegeri ? În loc să examineze concret propunerile sovietice, guvernele S.U.A. şi Angliei au preferat să denatureze conţinutul lor şi să se dedea la diferite născociri în legătură cu intenţiile Uniunii Sovietice. În acelaşi timp, reprezentanţi de răspundere ai S.U.A. au început să facă aluzii directe că în viitorul cel mai apropiat S.U.A. vor relua experienţele nucleare.

Guvernul sovietic consideră de datoria sa să atragă în mod deosebit atenţia popoarelor lumii asupra faptului că în momentul de faţă în S.U.A. se iniţiază proiecte de creare a bombei cu neutroni — bombă care să ucidă tot ceea ce este viu fără să distrugă valorile materiale. Numai agresorii care aspiră la jaf, la cotropirea de pămînturi şi bunuri străine pot mobiliza eforturile savanţilor pentru crearea unei asemenea arme. Exterminîndu-i pe oameni, agresorii vor să profite de roadele muncii victimelor asasinate de ei, de bogăţiile create de aceştia. Aceasta este o morală bestială. Planurile de creare a bombei cu neutroni dezvăluie întreaga esenţă canibalică a imperialismului contemporan care nu mai vrea să se mulţumească cu exploatarea nemiloasă a oamenilor muncii şi care de dragul îmbogăţirii este gata să săvîrşească crime de o monstruozitate depăşind amintirea camerelor şi dubelor de gazare ale călăilor hitlerişti.

Nu este un secret că S.U.A. se află în pragul efectuării unor explozii nucleare subterane şi caută doar primul pretext convenabil pentru a le începe. Cui nu-i este clar însă că dacă guvernul S.U.A. are intenţia să reia experienţele cu arma nucleară, aceasta este numai o chestiune de timp.

Guvernul sovietic nu poate ignora nici faptul că Franţa, aliata S.U.A. în blocul N.A.T.O., efectuează încă de multă vreme experienţe nucleare. În timp ce Uniunea Sovietică s-a abţinut de la efectuarea experienţelor nucleare, străduindu-se să obţină la masa tratativelor un acord cu S.U.A. şi Anglia privitor la încetarea lor pretutindeni, Franţa a efectuat una după alta explozii ale dispozitivelor nucleare. Ea continuă să facă aceasta în ciuda apelului Organizaţiei Naţiunilor Unite adresat tuturor statelor de a se abţine de la asemenea experienţe, în ciuda protestelor cercurilor largi ale opiniei publice din toate ţările lumii, în ciuda avertismentelor Uniunii Sovietice că va fi nevoită să reia experienţele dacă Franţa nu îşi va înceta experienţele cu arma nucleară.

Dacă Uniunea Sovietică nu ar trage concluziile cuvenite din efectuarea experienţelor nucleare de către Franţa, ea şi aliaţii ei s-ar afla într-o situaţie inegală în comparaţie cu S.U.A., Anglia, Franţa şi celelalte ţări care fac parte din acelaşi bloc militar. Acei oameni din S.U.A. şi Anglia pe care îi pot nelinişti exploziile experimentale cu arma nucleară sovietică să-şi imagineze că nu un aliat al lor — Franţa, ci un aliat al U.R.S.S., de pildă, Cehoslovacia, ar efectua experienţe cu arma termonucleară în timp ce toate celelalte puteri s-ar abţine de la aceasta !

Cum ar reacţiona în acest caz S.U.A., Anglia şi de altfel şi celelalte ţări din N.A.T.O. ? S-ar împăca ele oare cu faptul că interesele securităţii lor sînt vădit prejudiciate ? Se ştie însă că nu Cehoslovacia şi nici vreo altă ţară socialistă, ci Franţa, membră a N.A.T.O., este aceea care efectuează experienţe nucleare. Dacă lucrurile stau astfel se poate oare cere Uniunii Sovietice ca ea să nu întreprindă contramăsuri pentru întărirea securităţii sale ? Nici un guvern care manifestă o adevărată grijă pentru interesele vitale ale poporului său şi pentru capacitatea de apărare a ţării nu poate proceda altminteri.

Admiţînd chiar că exploziile franceze ce se produc în Sahara sînt încă relativ neînsemnate prin puterea lor, rezonanţa lor politică este cu mult mai periculoasă.

Unda exploziei emanate de experienţele nucleare franceze a lovit în speranţele oamenilor din cele mai îndepărtate colţuri ale globului pămîntesc, stîrnind o minie şi indignare generală. Ea a ajuns şi la Geneva măturînd de fapt de pe masa tratativelor propunerile avînd drept scop să pună capăt o dată şi pentru totdeauna experienţelor cu arma nucleară. Este justificată legătura pe care mulţi o fac între continuarea experienţelor cu arma nucleară, rolul activ al guvernului Franţei în blocul militar agresiv N.A.T.O., cu infamul război colonialist din Algeria şi atacarea Bizertei în Tunisia.

Este legitimă întrebarea : unde erau oare guvernele S.U.A. şi Angliei atunci cînd Franţa făcea să explodeze dispozitive nucleare pe continentul african, sfidînd Organizaţia Naţiunilor Unite şi popoarele întregii lumi ? În loc să exercite o influenţă asupra partenerului lor din blocul militar şi să-l reţină de la efectuarea de explozii nucleare, ele au încurajat în fond guvernul Franţei.

Acest lucru este demonstrat suficient de convingător chiar şi de faptul că S.U.A. şi Anglia au refuzat să sprijine rezoluţia Adunării Generale a O.N.U. în care statele erau chemate să nu efectueze experienţe nucleare.

Dar guvernul sovietic nu ar spune întregul adevăr dacă ar trece sub tăcere faptul că nu numai statele din blocurile militare occidentale, ci şi multe alte ţări care au votat pentru această rezoluţie s-au împăcat în fond cu faptul că guvernul francez a procedat în pofida voinţei O.N.U., în pofida voinţei popoarelor. Guvernul sovietic ştie desigur că printre aceste state se află numeroşi adepţi sinceri ai încetării experienţelor nucleare. Dar dacă acum cursa înarmărilor nucleare este din nou stimulată, guvernele acestor state ar trebui să recunoască fără înconjur şi în mod cinstit că o anumită parte de răspundere pentru această situaţie le revine chiar lor, deoarece n-au dat la timp o ripostă acelor cercuri franceze care împing lumea spre continuarea experienţelor nucleare.

În Uniunea Sovietică sînt bine cunoscute consecinţele dăunătoare ale experienţelor cu arma termonucleară pentru organismele vii şi de aceea se iau toate măsurile pentru a reduce la minimum aceste consecinţe. Da, orice experienţă cu arma nucleară îi nelinişteşte pe oameni, le pricinuieşte o mare mîhnire. Şi dacă guvernul sovietic a adoptat totuşi hotărîrea cu privire la efectuarea experienţelor nucleare, nu i-a fost deloc uşor s-o facă. Guvernul sovietic a fost nevoit să facă aceasta, călcîndu-şi pe inimă, cu regret şi numai în urma celei mai amănunţite şi multilaterale studieri a problemei. Guvernul sovietic a fost nevoit să facă acest pas, de a cărui importanţă îşi dă întrutotul seama, sub influenţa situaţiei internaţionale pe care o creează ţările imperialiste. Politica principalelor puteri ale N.A.T.O. — S.U.A., Anglia, Franţa, R.F.G. — ca şi a acestui bloc agresiv în ansamblu, nu lasă Uniunii Sovietice vreo alternativă.

Poporul sovietic şi guvernul sovietic nu pot să nu ţină seama de faptul că din nou, ca şi în urmă cu 20 de ani, în apropierea frontierelor patriei noastre se adună norii sinistri ai războiului, că Germania occidentală şi actualii aliaţi ai militariştilor germani sînt cuprinşi de febra pregătirilor militare. Nu numai guvernele S.U.A., Angliei şi Franţei, ci şi guvernele unor ţări europene ale căror popoare au suferit destul de pe urma invaziei hitleriste, îi ajută acum cu mîinile lor pe revanşarzii vest-germani să se înarmeze pentru noi aventuri militare. O parte din răspunderea pentru politica de înarmare a Germaniei occidentale revine şi guvernelor statelor mai mici din N.A.T.O. — Belgia, Danemarca, Olanda, Norvegia, Grecia şi celorlalte state participante la acest bloc militar. Ele nu vor reuşi să se ascundă în spatele partenerilor lor mai mari din N.A.T.O. şi vor trebui să răspundă singure pentru toate consecinţele grave ale acestei politici mioape şi periculoase.

Adenauer şi forţele care stau în spatele lui duc o politică de transformare a Germaniei occidentale într-un stat militarist înarmat pînă în dinţi. Principalul obiectiv al politicii externe a acestui stat este revanşa şi revizuirea frontierelor stabilite în Europa după cel de-al doilea război mondial. Acum guvernul R. F. Germane caută să recîştige ceea ce a pierdut în primii ani după capitularea necondiţionată a Germaniei hitleriste, cînd S.U.A., Anglia şi Franţa nu au violat încă complet acordurile dintre aliaţi privitoare la demilitarizarea Germaniei.

Cei 16 ani postbelici reprezintă o perioadă absolut suficientă pentru a aprecia dacă, aşa cum s-a întîmplat în R. D. Germană, poporul Germaniei occidentale a tras învăţămintele corespunzătoare din trecutul militarist, din înfrîngerile catastrofale din cele două războaie mondiale dezlănţuite de Germania. Din păcate, mult prea multe fapte dovedesc că acea parte a poporului german care se află în Germania occidentală se lasă din nou influenţată de narcoza revanşei şi îngăduie noilor führeri s-o tîrască pe calea războiului. Cum poate fi oare altfel explicat faptul că de fiecare dată la alegerile în Bundestag, populaţia din R.F.G. îşi dă cu docilitate votul cancelarului Adenauer şi politicienilor care îi împing cu îndărătnicie pe germani la noi acte agresive ? Germanii care votează pentru Adenauer nu pot să nu ştie că Adenauer şi adepţii politicii sale din Germania occidentală vîntură aceleaşi lozinci ale anticomunismului şi revanşei cu care Hitler a venit la putere, iar apoi a dezlănţuit cel de-al doilea război mondial.

Orice popor este, fireşte, liber să pună la cîrma puterii de stat oamenii politici pe care îi doreşte. Nimeni însă nu poate răpi dreptul popoarelor altor ţări care nu o dată au fost martore cum în Germania au rodit seminţele militarismului şi agresiunii, de a-şi ridica glasul pentru a avertiza împotriva repetării evenimentelor tragice din trecut, glas pe care trebuie să-l audă fiecare german.

Este dureros să se constate că nu numai germanii din Germania occidentală, dar şi popoarele altor ţări membre ale blocurilor militare ale puterilor occidentale nu s-au ridicat încă la nivelul imperativelor epocii, nu sînt suficient de active pentru a curma pregătirile în vederea unui nou război. Această concluzie se impune şi din faptul că, cu prilejul alegerilor, ele la rîndul lor votează pentru candidaţii, pentru partidele care formează guverne promotoare ale politicii de sporire a înarmărilor. Neparticipînd la eforturile îndreptate spre lichidarea „războiului rece" şi spre apărarea păcii, ele nu se pot hotărî de fel să renunţe de a mai acorda încredere şi sprijin guvernelor care prin toată activitatea lor au demonstrat că sînt adversare ale dezarmării generale şi totale şi adepte ale cursei înarmărilor şi aţîţării psihozei războinice. Dacă aceste popoare nu folosesc posibilităţile lor pentru a înfrîna guvernele care împing lumea spre o catastrofă militară, nu îşi unesc eforturile cu celelalte popoare pentru a-şi afirma voinţa de dezarmare şi de înlăturare totală a războiului din viaţa societăţii omeneşti, atunci din aceasta se poate trage o singură concluzie : popoarele acestor ţări nu s-au trezit încă, nu-şi dau seama de întreaga răspundere grea care le revine în asigurarea păcii.

Cu cît este mai concret pericolul dezlănţuirii unui conflict militar de către Germania occidentală, cu atît mai imperioasă şi urgentă devine încheierea Tratatului de pace german care ar feri popoarele de noi atentate din partea militariştilor germani. Tocmai spre aceasta, după cum este îndeobşte cunoscut, tinde Uniunea Sovietică. Ca răspuns însă la hotărîrea Uniunii Sovietice de a încheia Tratatul de pace german şi de a închide astfel definitiv capitolul celui de-al doilea război mondial, ea este ameninţată cu dezlănţuirea unui al treilea război mondial.

Introducerea în Berlinul occidental a unor noi forţe armate şi armamente ale S.U.A. şi Angliei, constituie o nouă demonstraţie de forţă ca răspuns la propunerile sovietice referitoare la încheierea Tratatului de pace german.

Acest lucru nu are o importanţă deosebită pentru întărirea garnizoanelor militare ale puterilor occidentale în Berlinul occidental şi este evident că această acţiune a fost întreprinsă în scopuri provocatoare şi numai provocatoare, lucru pe care îl ştiu cel mai bine acei care au luat hotărîrea de a trimite acest contingent de trupe în Berlinul occidental.

Guvernul sovietic nu şi-ar îndeplini datoria sa sfîntă faţă de popoarele ţării sale, faţă de popoarele ţărilor socialiste, faţă de toate popoarele care năzuiesc spre o viaţă paşnică, dacă — în faţa ameninţărilor şi pregătirilor de război ale S.U.A. şi altor ţări din N.A.T.O. — nu ar folosi posibilităţile de care dispune pentru a perfecţiona cele mai eficiente tipuri de arme capabile să răcorească capetele înfierbîntate din capitalele unor puteri N.A.T.O.

În Uniunea Sovietică au fost elaborate proiectele de creare a unui şir de bombe nucleare cu putere sporită — de 20—30—50 şi 100 milioane tone trotil, iar puternicele rachete ca acelea cu ajutorul cărora maiorul I. A. Gagarin şi maiorul G. S. Titov au efectuat zborurile lor cosmice fără precedent în jurul Pămîntului sînt în stare să ridice şi să transporte asemenea bombe nucleare în orice punct al globului de unde s-ar comite o agresiune împotriva Uniunii Sovietice sau celorlalte ţări socialiste. Ar fi o uşurinţă de neiertat să nu se tragă concluzii corespunzătoare din situaţia creată din cauza politicii agresive a blocului militar N.A.T.O. şi să nu se acorde atenţie întăririi securităţii şi puterii statului sovietic, marelui lagăr socialist, tuturor statelor iubitoare de pace.

Guvernul sovietic adresează prezenta declaraţie nu numai prietenilor poporului sovietic, care înţeleg just politica de pace a Uniunii Sovietice, dar şi acelor oameni din străinătate care ar fi, poate, înclinaţi să judece aspru experimentarea de către Uniunea Sovietică a noi tipuri de arme termonucleare. Guvernul sovietic întreprinde acest pas, ferm încredinţat că popoarele vor înţelege caracterul silit al acestei măsuri şi inevitabilitatea ei în condiţiile create. Pentru a tăia agresorului pofta de a se juca în mod criminal cu focul trebuie ca el să ştie şi să vadă că în lume există o forţă care este pe deplin pregătită să respingă orice atentat la independenţa şi securitatea statelor iubitoare de pace şi că arma de pedepsire îl va lovi pe agresor în propriul său bîrlog.

Guvernul sovietic afirmă toate acestea nu numai pentru a clarifica pînă la capăt motivele care l-au determinat să efectueze în momentul de faţă experienţe nucleare. El aminteşte aceasta în primul rînd pentru ca popoarele întregii lumi să ştie de unde vine primejdia, pentru ca ele să ţină ochii deschişi în faţa uneltirilor duşmanilor păcii şi să-şi poată uni forţele pentru a lupta împotriva acestui pericol. Să ştie toţi acei cărora le este dragă menţinerea păcii că se pot bizui cu curaj pe Uniunea Sovietică, pe eforturile titanice întreprinse de ea pentru a-i pune la punct pe aţîţătorii psihozei războinice şi pentru a stăvili cursa tot mai rapidă spre un nou război.

Călăuzindu-se neabătut după principiile leniniste ale coexistenţei paşnice, Uniunea Sovietică nu ameninţă pe nimeni şi cu atît mai puţin intenţionează să atace pe cineva. Guvernul sovietic declară solemn că forţele armate ale U.R.S.S. nu vor recurge niciodată primele la folosirea armelor.

Oamenii sovietici ar fi fericiţi dacă s-ar reuşi să se pună capăt cursei înarmărilor, dacă ar dispare pentru totdeauna necesitatea efectuării experienţelor cu arma nucleară, iar popoarele ar fi eliberate pe veci de povara grea pe care sînt nevoite s-o poarte pe umerii lor de atunci de cînd războiul a devenit însoţitorul funest al societăţii omeneşti.

Dacă fiecare popor — fie că poporul aparţine unei ţări mari sau mici, unei ţări cu o industrie foarte dezvoltată sau uneia care abia a început să-şi dezvolte economia, unei ţări participante la blocuri militare sau care promovează o politică de neutralitate — va cere cu glas ferm ca să fie zdrobită în sfîrşit maşina militară a statelor, iar omenirea să fie salvată de primejdia unui război nuclear nimicitor — atunci aşa va fi. Exprimînd interesele vitale ale poporului sovietic, şi fiind convins că exprimă totodată interesele tuturor adepţilor sinceri ai dezarmării şi păcii, guvernul sovietic adresează popoarelor şi guvernelor tuturor ţărilor lumii apelul de a-şi înzeci eforturile pentru ca ideea dezarmării generale şi totale să fie tradusă în fapte concrete şi pentru ca arma nucleară să nu mai ameninţe niciodată viaţa oamenilor. El declară din nou că Uniunea Sovietică este gata în orice moment să semneze un acord cu privire la dezarmarea generală şi totală care să pună capăt şi experienţelor cu arma termonucleară.

Întreaga politică a guvernului sovietic urmăreşte ca relaţiile dintre state să fie bazate pe coexistenţa paşnică, ca popoarele să-şi poată dezvolta liber comerţul, să se îmbogăţească reciproc cu valori spirituale şi să se întreacă nu în producerea mijloacelor de distrugere, ci în crearea de bunuri materiale, atît de necesare oamenilor.

De aceste năzuinţe nobile este pătruns proiectul noului program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în care sînt stabilite sarcinile practice pe care poporul sovietic şi le propune pentru următorii 20 de ani.

Guvernul sovietic este convins că eforturile poporului sovietic în lupta pentru întărirea securităţii internaţionale nu vor fi zadarnice, ci se vor contopi cu eforturile tuturor celorlalte popoare, îndreptate spre realizarea unei păci trainice, de nezdruncinat pe pămînt, spre triumful ideilor păcii şi progresului.

Cauza păcii şi prieteniei popoarelor va triumfa, iar planurile forţelor agresive vor fi spulberate.

Criza guvernamentală din Brazilia

După demisia preşedintelui Braziliei, Quadros, forţele reacţiunii interne, susţinute de imperialiştii nord-americani, uneltesc încă împotriva intereselor poporului. Aceste forţe ar dori ca Ioao Goulart, lider al Partidului Muncitoresc din Brazilia şi vice-preşedinte al Braziliei, să nu preia funcţia de preşedinte care, după constituţie îi revine. Dar, poporul nu este de această părere. La manifestările populare în sprijinul lui Goulart s-au adăugat în ultimele zile cererile a numeroşi parlamentari care pînă acum se aflau în opoziţie faţă de vice-preşedinte, cereri care se referă la preluarea de către acesta a funcţiei de preşedinte în locul lui Quadros. Preluarea funcţiei de preşedinte de către Goulart, a declarat deputatul Santiago Dantas, vice-preşedintele Partidului Muncitoresc din Brazilia, reprezintă singura rezolvare acceptabilă pentru noi. Totodată, Mazilli, preşedintele ad-interim, a declarat că el îşi va da demisia dacă Congresul va sprijini poziţia negativă a militarilor în ce priveşte vice-preşedintele Goulart. Se ştie că la 28 august, miniştrii forţelor terestre, aviaţiei şi marinei, în şedinţa secretă la care au luat parte şi liderii partidelor, au declarat că sînt dispuşi să accepte orice hotărîre a Congresului, care nu ar prevedea preluarea funcţiei de preşedinte de către Goulart.

În acelaşi timp, în lumea militarilor brazilieni se vădeşte hotărîrea de a sprijini preluarea funcţiei de preşedinte de către Goulart. Este semnificativ faptul că generalul Machado Lopes, comandantul armatei a 3-a, care are în subordinea sa şi unitatea de aviaţie care a refuzat să execute ordinul ministrului de război al Braziliei, mareşalul Denys, de a bombarda palatul „Piratini", reşedinţa guvernatorului din Rio Grande do Sul care îl sprijină pe Goulart — a trecut toate forţele sale armate sub ordinele guvernatorului Brizolla.

Asemenea guvernatorului statului Rio Grande do Sul — Leonel Brizolla — care a declarat că în cazul unei lovituri de stat nu va preda puterea în mîinile adversarilor constituţiei, Cid Sampaio, guvernatorul statului Pernambuco, a afirmat că respinge orice acţiune care nu intră în cadrul legii. De asemenea, în sprijinul respectării legalităţii pentru care s-au pronunţat guvernatorii statelor Rio Grande do Sul şi Pernambuco, s-au pronunţat şi guvernatorii statelor Bahia, Pinai şi Goias.

Vice-preşedintele Braziliei, Ioao Goulart a hotărît să se înapoieze în ţară. El a declarat : „Cea mai mare preocupare a mea este ca în ţară să fie respectată ordinea legală. Îmi voi îndeplini îndatoririle constituţionale ce-mi revin".

Ultimele ştiri arată că la 28 august fostul preşedinte al Braziliei, Janio Quadros a plecat în străinătate pe bordul pachebotului „Uruguay Star". La plecare el a declarat: „Acum m-au expulzat, dar vă promit un lucru : voi reveni".

ŞTIRI EXTERNE

U.R.S.S. — **Leonid Brejnev, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., va sosi la 14 noiembrie într-o vizită oficială în Republica Sudan. Vizita va avea loc la invitaţia generalului-locotenent Ibrahim Abbud, preşedintele Comandamentului suprem al forţelor armate şi prim-ministru al Republicii Sudan.**

JAPONIA. — La 30 august, primul ministru al Japoniei, Hayato Ikeda, a vizitat Expoziţia comercială şi industrială sovietică de la Tokio.

CONGO. — **La 29 august un grup masiv de soldaţi etiopieni din trupele O.N.U. din Congo, a fost transferat din Coquilhatville la Stanleyville. Autorităţile locale şi opinia publică din Stanleyville apreciază această acţiune ca o tentativă de a provoca incidente în oraş şi de a da naştere la tulburări. La Stanleyville situaţia este încordată. Trupele O.N.U. controlează aeroportul. Soldaţii armatei naţionale congoleze sînt profund nemulţumiţi de acţiunile trupelor O.N.U.**

FRANŢA. — **În cadrul consfătuirii preşedinţilor grupurilor parlamentare s-a hotărît convocarea înainte de termen a Parlamentului pentru discutarea problemelor ţărăneşti. Parlamentul va fi convocat la 12 septembrie în loc de 1 octombrie cînd urma să-şi reia activitatea.**

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia : Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti. Telefon : 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"